Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 230. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛИСТОПАДА 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 26, 1976 No. 230. VOL. LXXXIII

РЕПРЕЗЕНТАНТИ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ І СКВУ ВРУЧИЛИ ПРЕДСТАВНИКАМ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ МЕМОРІЯЛ І ПЕТИЦІЮ В ОБОРОНІ ВІРИ І ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Високі репрезентанти Української Католицької, Православної і Євангельсько-Баптистської Церков та репрезентант СКВУ в імені цієї світової надбудови українських установ у вільному світі відвідали у вівторок, 23 листопада, головну квартиру Організації Об'єднаних Націй та внесли скеровану до генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма дбайливо обґрунтовану фактами петицію в обороні нищених і переслідуваних окупаційним комуно-московським режимом Віри і Церков в Україні, відбувши при цій нагоді ряд зустрічей і розмов з видатними представниками ОН. Делегацію СКВУ очолював Владика Максим Германюк, Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді, і в її складі були: Владика Марко Гундяк, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА, Владика Ізидор Борецький, Єкзарх Торонтонської єпархії УКЦеркви, о. протопресвітер д-р С. В. Савчук, репрезентуючи Ієрархію Української Греко-Православної Церкви в Канаді, пастор Йосафат Іваськів, голова Об'єднання Українських Баптистів Східньої Канади, та пастор Володимир Домашовець, генеральний секретар Всеукраїнського Євангельсько - Баптистського Братства, і віцепрезидент СКВУ Йосип Лисогір.

У вівторок перед полуднем Делегація СКВУ мала зустріч з монсіньйором Джіованні Челі, постійним обсерватором Ватикану в Об'єднаних Націях, а в год. 6-ій після полудня мала зустріч і конференцію з чоловим репрезентантом Відділу Людських Прав ОН в приміщенні цієї світової установи, передавши йому звернену до Курта Вальдгайма петицію СКВУ.

В супровідному листі до Петиції, підписаному президентом СКВУ о. митратом д-ром Василем Кушніром, м. ін. сказано: „Ваша Екселенціє! Маємо честь передати Вам петицію Ієрархів Українських Католицької, Православної і Протестантської Церков, як також від Світового Конгресу Вільних Українців, відносно переслідування Українських Церков урядами Союзу Совєтських Соціялістичних Республік та Української Совєтської Соціялістичної Республіки. Для виявлення свого стурбування цими переслідуваннями, українці поза СССР, репрезентовані Світовим Конгресом Вільних Українців відзначають цей рік як час спеціяльної солідарности з їхніми Церквами. Комісія Людських Прав СКВУ скерує свої зусилля для поінформування світової опінії про переслідування релігійного життя в СССР та пропонуючи заходи для запевнення повної свободи релігії.

Ми прохаємо, щоб Ви довели залучені інформації до відома делеґації держав, що є членами Об'єднаних Націй, та до відома організацій, зв'язаних з агенціями Об'єднаних Націй. Ми дальше прохаємо Вас використати посередництво для інтервенції в урядах СССР і УССР, щоб вони припинили переслідування Українських Церков..."

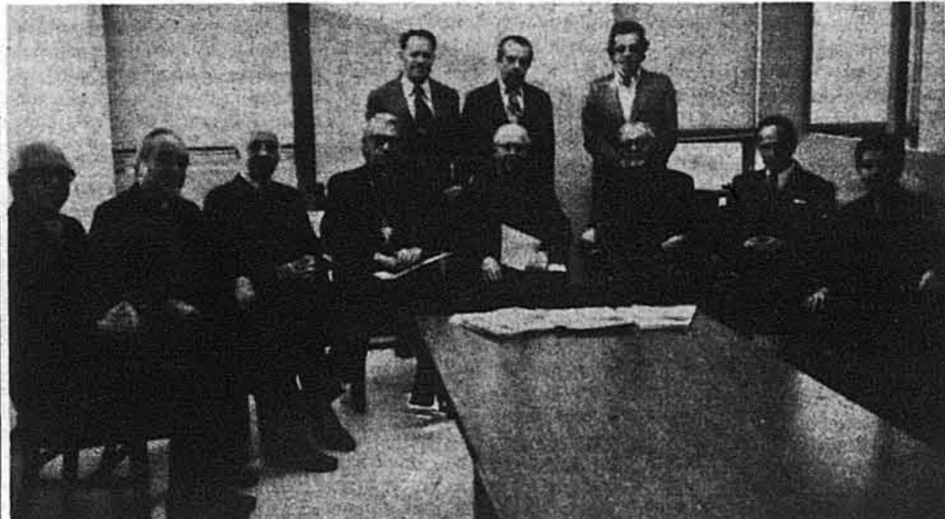

Члени місії СКВУ до Об'єднаних Націй з петицією в обороні Церков і Віри в Україні, користуючи з нагоди побуту в Ню Йорку, відвідали також деякі українські установи. На фото — під час відвідин в УНСоюзі і „Свободі". Сидять (зліва): ред. А. Драган, Владика Єпископ Ізидор Борецький, головний предсідник УНС Иосип Лисогір, о. протопресвітер д-р С. В. Савчук, Владика Митрополит Максим Германюк, Владика Архиєпископ Марко Гундяк, пастор Йосафат Іваськів та головний касир УНС пані Уляна Дячук. Стоять (зліва): головний організатор УНС Степан Гавриш, головний секретар УНС Володимир Сохан та ред. Зенон Снилик.

В самому обширному меморіялі - петиції, крім відкликів на постанови конституцій СССР і УССР та на підписані їх урядами міжнародні конвенції і домовлення відносно людських прав, подано докладні і відповідно удокументовані факти, включаючи статистику та назви багатьох осіб, про постійне нехтування совєтськими властями цих постанов і зобов'язань та безпощадне нищення Українських Церков і переслідування віруючих.

В середу, 24-го листопада перед полуднем, місія СКВУ мала зустріч та розмову з бароном Патриком Нотомбом, бельгійським репрезентантом в Третьому Комітеті Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, до якого належать справи людських прав. Барон Нотомб незвичайно прихильно поставився до з'ясованої членами Місії СКВУ справи та прибічив свою повну підтримку. На цей сам день по полудні були домовлені ще деякі інші зустрічі і розмови з представниками в ОН.

Відвідини українських установ

Перебуваючи в цій важливій місії в Ню Йорку, названі представники СКВУ скористали з нагоди та відвідали і в тому часі це плянували відвідати приміщення крайових та деяких українських установ у цій світовій метрополії, користаючи з лімузини і шофера, що їх дав їм до розпорядження на час їхнього перебування в Ню Йорку п. Петро Ярема. У вівторок, в полуденних годинах, високі гості - делегати відвідали Український Інститут Америки в Ню Йорку та приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу і в-ва „Свобода" в Джерзі Сіті, де зацікавились з їх устаткуваннями і працею та під час відвідин і опісля під час спільного обіду інформувались про їх пляни та обмінювались думками на актуальні теми.

Збірка до УНФонду

На день 30-го жовтня вплинуло	$ 53,376.00
Від 1-го до 15-го листопада вплинуло	$ 8,500.00
Разом по день 16 листопада зібрано до УНФонду	$ 61,876.00

З канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки інформують, що загальна сума зібраного в цьому році Національного Датку осягнула $61,876.00. В тому ж самому часі в минулому 1975 році було зібрано $58,921.00.

Перший Виказ збірки до УНФонду вже був проголошений в перших днях листопада. В тому Виказі стверджено, що 8 Відділів УККА увійшли в групу тисячників, бо переслали зібраних в їх місцевостях збірки Національного Датку більше, як по $ 1,000.00. Тими Відділами були: Нюарк-Ірвінгтон, Клівленд, Клифтон-Пассейк, Гартфорд, Рочестер, Чікаго, Філядельфія і Лорейн. З тих Відділів в останніх 2-ох тижнях вплинули такі дальші збірки. І так: Відділ у Гартфорді, що його очолює д-р О. Теслюк, а референтом збірки є п. В. Мерецак, надіслав збірку в сумі $545.00. Відділ у Рочестері, що його очолює Р. Куціль, а референтом збірки є М. Гудзоватий, надіслав 380.00 дол.

В останніх днях на листу тисячників увійшли такі Відділи: Джерзі Сіті, (голова д-р Е. Котик, референт збірки Ст. Микулишин), мав збірання $860.00 і надіслав $280.00, отже осягнув суму $1,140.00; Ню Гейвен (голова

(Продовження на ст. 3-ій)

СФУЖО заповідає зустрічі і доповіді про Інтернаціональну Декаду Жінок

(І. П.) — У важному змаганні за українське ім'я і в обороні переслідуваних, але нескорених жінок України, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій заходами Комісії переслідуваних при СФУЖО у співдії з Комісією прав людини СКВУ, провела на українському і міжнародному жіночому терені низку оборонних і протестаційних акцій, використовуючи для того Рік Жінки, 1975. Тепер відкривається для нас нове поле дії, коли Об'єднані Нації проголосили „Інтернаціональну декаду жінок 1975-1985 рр." для розв'язки численних жіночих проблем, що їх висунула Міжнародна конференція у Мехіко. У рамах Декади відбудеться вже Конференція поселення „Габітат" у Ванкувері.

З метою познайомити українське жіноцтво з дальшими плянами цієї Декади і можливостями в ній участи українського світового жіноцтва влаштовані будуть з ініціятиви Світової Федерації українських жіночих організацій зустрічі українського жіноцтва в поодиноких місцевостях.

Перша така зустріч відбудеться у Детройті, Міч., в неділю, 5 грудня 1976 р., о год. 3:30 по пол. в залі Українсько-Американського Осередку при вул. Карпентер, заходом Об'єднаного Жіночого Комітету, зложеного з представників місцевих жіночих організацій (СУА, УЗХ, ОЖ ОЧСУ, Т-ва Жінок „Просвіта", Марійської Дружини при церкві ПДМ, Сестрицтва УПЦ і Гуртка професіоналісток). Очолює Комітет п-і Марія Квітковська, яка відкриє Зустріч, а головну доповідь вигололить гостя, мгр Дора Рак, п. н. „Світова декада жінок і наші можливості". Слово до Прихильниць СФУЖО скаже мгр Ірина Пеленська. Дискусія і товариська гутірка при чаю закінчить Зустріч, яку закриє проф. Ірина Лончина.

Появилася друком хроніка таборових буднів

Мюнхен. Тут у В-ві „Сучасність" появилася друком збірка документів з концентраційних таборів СССР: „Хроніка таборових буднів". Перший розділ збірки — це документи до справи українського діяча опору Вячеслава Чорновола: вирок, його заява военному прокуророві, лист до президента Форда.

У другій і основній частині збірки є спільний есей Вячеслава Чорновола і жидівського мистця Бориса Пенсона п. н. „Будні мордовських таборів" — де автори розповідають про насильства й безправ'я в совєтських концтаборах та про важке становище політичних в'язнів; нарис Бориса Пенсона п. н. „Гулаґ — сьогодні" і „Звернення 67-ох" — солідарна заява політичних в'язнів різних національностей до Комісії законодавчих пропозицій Ради Союзу Верховної Ради СССР.

Ціна: 5. дол. Збірку можна набути у представника В-ва „Сучасність" п-і Н. Ільницької

(N. Ilnytzky, 875 West End Ave., Apt. 14B, New York, N.Y. 10025).

КАРТЕР ВІДБУВ НАРАДИ ІЗ ЧІЛЬНИМИ ЗАКОНОДАВЦЯМИ

Вашінгтон. — У вівторок, 23-го листопада, новообраний президент Джіммі Картер, у товаристві новообраного віцепрезидента Волтера Мондейла, відбув наради з чільними законодавцями обох партій і з головами комісій обох Палат Конгресу, обговорюючи з ними питання, зв'язані з перебранням влади та різні справи відносно закордонної і внутрішньої політики ЗСА. Зустрічі із законодавцями мали на меті познайомити Картера з людьми, з якими мусітиме співпрацювати під час своєї президентури і старатися одержати їхню підтримку для його програм. Демократичні законодавці з ентузіязмом вітали новообраного президента, обіцяючи йому співпрацю, а республіканські сенатори та конгресмени твердили, що Картер зробив на них „дуже добре враження". Республіканський сен. Чарлс Персі з Іллиной, член Сенатської комісії для закордонних справ, сказав після зустрічі з Картером, що „медовий місяць з Конгресом розпочався і Картер прикладатиме всіх зусиль, щоб він тривав якнайдовше". Сам Картер, дякуючи законодавцям за обіцянки співпраці, заявив, що часто засягатиме порад в членів Конгресу щодо різних справ.

Під час нарад Джіммі Картер і законодавці обох партій заторкали такі питання, як економічна ситуація ЗСА та світу, закордонні зв'язки, реорганізація виконавчої частини федерального уряду, підшукання осіб на важливіші пости в новім уряді, але наголос був на потребі співпраці між Білим Домом і Конгресом. На нарадах з членами Комісій для закордонних справ в обох Палатах Конгресу Картер заявив, що засягатиме порад від цих комісій щодо формулювання закордонної політики та обіцяв, що перед важливими рішеннями консультуватиметься з ними. Він закликав республіканських законодавців, щоб підтримували традиційний двопартійний підхід до закордонних справ і, згідно з твердженням кількох республіканців, члени опозиційної партії добровільно прийняли його заклик.

Картер також закликав законодавців з обох партій, щоб передавали йому та його дорадникам свої рекомендації щодо осіб, яких вважають кваліфікованими зайняти пости в новому кабінеті. Новообраний президент заявив, що з уваги на те, що економічні справи відіграють тепер важливішу ролю у міжнародних зв'язках, він плянує призначити спеціяліста в ділянці міжнародної економіки до Ради Економічних Дорадників і вирішив, що віднтепер секретар скарбу буде членом Крайової Ради Безпеки.

Під час пресконференції, яка відбулася між зустрічами з різними групами законодавців, Картер сказав, що його уряд старатиметься про зменшення в 1977-го року офіційний рівень безробіття принаймні на 1.5 відсотка, тобто, до 6.4 відсотка цілої робочої сили, із теперішніх 7.9 відсотка.

Новообраний президент також сказав, що погодиться на зменшення у федеральних податках тільки тоді, якщо економіка буде в дійсно поганому стані. Він обіцяв, що до січня наступного року, тобто, до його інавгурації, матиме „вичерпні пляни" щодо поліпшення економічної ситуації і зменшення безробіття, а в першій половині 1977-го року представить пляни щодо реорганізації виконавчої частини уряду, як рівнож відносно реформ програм суспільної опіки („вельфер"), Соціяльного забезпечення та представить плян в справі встановлення програми національного забезпечення здоров'я.

Москва відкликала Якова Маліка з посту керівника совєтської делеґації до ОН

Москва. — Ройтер інформує, що Яків А. Малік, голова совєтської делеґації до Організації Об'єднаних Націй від 1968 р., безшумно покинув своє становище в Ню Йорку і виїхав до Москви, де займає тепер пост одного із заступників міністра закордонних справ. Виїзд Маліка підтвердив речник Інформаційного бюра ОН після того, як совєтська преса „розкрила таємницю", повідомляючи, що Малік розпочав працю, як один із заступників Андрея Ґромика. „Малік не є більше нашим репрезентантом, — заявив речник Ощ, і оскільки мені відомо, овєтський Союз не найменував ще нового представника".

Якіз Малік, якому скінчиться скоро 70 років життя, працював вже кількома наворотами на становищі заступника міністра закордонних справ. В березні ц. р. Малік і його жінка пережили автовий випадок в Ню Йорку, але після короткого побуту в шпиталі він знову почав був виконувати свою функцію. Американські дипломатичні джерела твердять, що Малік не повернеться більше до щю Йорку на своє становище, але покищо не відомо, хто буде назначений на його пост. Першим заступником Маліка був весь час Міхаїл А. Харламов, але представництво совєтської пресової аґенції ТАСС в Ню Йорку вже кілька разів згадує прізвище Василія В. Кузнецова. В іншій інформації Ройтера говориться про Олега А. Трояновського, колишнього амбасадора СССР в Японії, який мав би бути одним з кандидатів на місце Маліка.

Менсфілд пропонує зірвати договір з Тайваном і визнати червоний Китай

Вашінгтон. — Сенатор Майк Менсфілд, демократ з Монтани, який відходить на пенсію з початком наступного року, запропонував Сенатській Комісії для закордонних зв'язків, щоб ЗСА зірвали свій оборонний договір з Тайваном і нав'язали дипломатичні зв'язки з Китайською Народною Республікою, навіть якщо б це мало означати закінчення оборонних зобов'язань супроти Тайваню. Менсфілд, лідер демократичної більшости в Сенаті, заявив, що „договори не існують вічно" і їх треба переглядати, якщо це є в інтересі ЗСА і міжнародньої реальної політики. „Якщо Тайван є частиною китайської території, як це багато уважають, то нема сенсу подовжувати ще на один рік оборонний договір з урядом Тайваню і тим самим відсувати визнання КНР та нав'язання з нею повних дипломатичних відносин", — заявив Менсфілд, не пропонуючи однак новообраному президентові Джіммі Картерові, що він повинен іти в напрямі повного визнання комуністичного Китаю.

МИКОЛА РУДЕНКО ПІДДАЄ ГОСТРІЙ КРИТИЦІ ЕКОНОМІКУ СССР

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — В СССР поширюється від довшого часу широка студія Миколи Руденка п.н. „Економічні монологи".

Український письменник Микола Руденко, родом з Донбасу, має 56 років, вчився у Київському державному університеті. Член комуністичної партії СССР. Брав участь у війні проти Німеччини, був важко поранений та залишився інвалідом на все життя. В 1946 році Руденко демобілізувався з армії, а 1947 року дебютував як поет збіркою поезій „З походу"; пізніше видав низку інших збірок: „Незборимє плем'я", „Ленінградці" (1948), „Поезії" (1949), „Мужність", „Світлі глибини" (1952), „Переклик друзів" (1954), „Поезії (1956). З половини 1950-их років перейшов в основному на прозу і романи „Вітер в обличчя" (1955) й „Остання шабля" (1959) здобув визнання як один з визначних прозаїків української підсовєтської літератури. Крім того, видав збірку оповідань „Біла акація" (1962), фантастичний роман „Чарівний бумеранг" (1966) та інші.

Спостерігаючи катастрофічний стан совєтської економіки, М. Руденко понад десять останніх років присвятив економічним студіям, наслідком яких і з'явилися „Економічні монологи". Студіюючи Маркса, головно його „Капітал", він дійшов до висновку, що марксизм — теорія антинаукова, це — фікція, штучно укладена на те, щоб довести конечність диктатури пролетаріяту, здійснення якої свою чергою з неминучістю мало привести і привело до ГУЛагу. Це й становить зміст першої частини „Економічних монологів", що має назву „Прощай Марксе". У другій частині „Здрастуй, Кене" Руденко радить повернутися до теорії француського фізіократа 18 віку Франсуа Кене, на основі якої, вважає він, можливо буде припинити хижацьке господарювання природними багатствами, усунути спустошення, яких завдано землі нерозумним до неї ставленням, підвести її родючість тощо. Усе це можливе, на думку Руденка, лише за умови усунення монопартійної диктатури КП СССР і встановлення повної свободи, також свободи обороту капіталу, відновлення капіталізму, можливого в системі соціялізму.

У цій справі Руденко звертався з листами до ЦК КПУ, за що був виключений з партії і втратив усі привілеї, якими користуються члени Спілки письменників, з якої його також виключили. Єдиним джерелом існування для колишнього письменника і інваліда війни стала тепер праця нічного сторожа. 18 квітня 1975 року за приналежність до совєтської групи Міжнародної Амнестії Руденка заарештували, але по кількох днях звільнили з ув'язнення. При арешті влаштовано обшук і вилучено український і російський варіянт „Економічних монологів", але російський уже циркулював у самвидаві, і власне він дійшов на Захід.

В листопаді ц.р. міжнародна преса повідомила, що М. Руденко очолив Громадський комітет у Києві для обслідування виконання Совєтським Союзом постанов Гельсінкської конференції у галузі людських прав. У склад того комітету входять ще Лев Лук'яненко, Оксана Мешко та Ніна Строката-Караванська.

Автор ґрунтовної передмови до праці Руденка — генерал Петро Григоренко добре відомий на Заході як борець за демократичні свободи. Зокрема за виступи на оборону кримських татар він відбув понад п'ятирічне ув'язнення в спецпсихлікарні, з якої вийшов 26 червня 1974 року. Відтоді він живе в Москві.

Повний текст праці Миколи Руденка появиться у видавництві „Сучасність".

Помер Трохим Д. Лисенко, відомий совєтський аґробіолог

Москва. — Газета „Известия" повідомила у числі з 23-го листопада ц.р., що в суботу, 20-го листопада 1976 року, помер у Москві на 78 році життя академік і відомий совєтський аґробіолог Трохим Денисович Лисенко, контроверсійна особа в часі панування Сталіна, який спочатку захопився був теорією Лисенка, а опісля назвав його „шарлатаном" за невдалі експерименти у сільському господарстві.

Трохим Лисенко

Проф. Трохим Лисенко, дійсний член Академії Наук СССР і АН УССР, „герой соціялістичної праці", народився 29-го вересня 1898 р. в Карлівці (тепер місто Карлівка Полтавської области) в родині селянина. Після закінчення студій працював на селекційній станції в Азербайджані, від 1929 р. в Українському інституті генетики і селекції, від 1935 р. у всесоюзному селекційно - генетичному інституті в Одесі, який носить його ім'я. Довгий час він був директором Інституту генетики АН СССР. Його праці за часів диктатури Сталіна широко використовувались в галузях сільського господарства, а сільськогосподарські інститути використовували його теорію схрещування культур, яка, у деяких пригожих полосах, давала добрі висліди. Для т. зв. цілинних земель Лисенко розробив був окрему теорію раннього достигання хліба, яку зокрема широко стосовано в Казахстані, Західньому Сибірі і Зауралля. Трохим Лисенко займався також громадською активністю, був з ласки компартії кілька разів обираний депутатом Верховної Ради СССР, а уряд СССР нагороджував його кількома наворотами орденами Леніна та іншими відзначеннями. В останніх роках владування Сталіна Лисенка відсунули від впливу на науку, але Нікіта Хрущов знову привернув йому всі права і реґабілітував його від усіх закидів. Пізніше, після відсунення Хрущова від влади в 1964 р., Лисенко переконався як мало він має приятелів серед совєтських вчених. Однак Лисенкове ім'я не було знято з показників совєтської науки. В 1965 р. Лисенка звільнили із становища директора Інституту генетики Академії Наук, а в самому інституті переведено цілковиту реорганізацію, перенавши його з Інституту ім. Лисенка на Інститут загальної генетики. Так закінчилась ера Лисенка, хоч його теорії і його наукові праці використовуються ще й сьогодні ватажками совєтсько-російської імперії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подякуймо Господеві

У ці святкові дні з кінцем цього тижня, зв'язані з традиційним Днем Подяки в останній четвер листопада, навряд чи буде в Америці яка родина чи особа, яка на свій лад та відповідно до своїх спроможностей не відзначила б цього чудового свята. Але можна мати поважні сумніви, чи під час цих святкувань усі пам'ятатимуть їх головну суть, яку встановили перші поселенці на американському континенті, пілігріми в Плимуті в 1621-му році, дякуючи Господеві за прожиту в найбільших труднощах зиму та за перші жнива. Це бо вже така людська вдача, що „як тривога то до Бога", а в добробуті, мирі та щасті аж надто часто забувається, що „без Бога ані до порога!"

Ми, українці в Америці та в інших вільних країнах, маємо за що дякувати Господеві. Подумати бо тільки про всі ті недостатки і переслідування, що їх терпить наш нарід від жорстокого окупанта на рідній землі. Багато з наших новіших поселенців-пілігрімів на американській землі могли б собі також пригадати, яким незрівняно чарівним, надійним і — можна б сказати — життєдайним був колись в скитальських таборах сам тільки вигляд про можливість виїзду та поселення в Америці!

Очевидно, що і в Америці не всі і не вповні щасливі, як і не всі здорові і заможні. Але навіть ті, що в недолі, напевно можуть пригадати собі багато щасливих хвилин і переживань, що їх вони зазнали в минулому. Відома історія індіянського ватажка, який після смерти свого юного сина влаштував в оселі для всіх радісне прийняття, дякуючи Богові за те, що дозволив йому бодай кільканадцять років втішатися своїм сином.

Тож і ми, святкуючи й цього року радісно та весело День Подяки в родинному чи більшому гурті, пам'ятаймо про головну суть цього гарного свята: подякуймо Господеві за все, що маємо і чим втішаємося сьогодні, чим Він нас обдарив в минулому та чого молимо в нього на майбутнє, в цьому і волі та щастя-долі для нашого знедоленого українського народу!

Між Вашінґтоном і Москвою

Між Вашінґтоном і Москвою ведеться тепер спір за дипломатів — американського політичного дорадника амбасади ЗСА в Москві Маршала Бремента, якому московські можновладці відмовили видати в'їздну візу, і представника місії СССР до Об'єднаних Націй Святослава А. Степанова, якого зустрінула доля М. Бремента і який, згідно з опінією Державного департаменту у Вашінґтоні, займався „невластивою діяльністю" в ЗСА. Цей спір, після совєтської антиамериканської пропаґанди, що її повела московська телевізія при допомозі свого нюйоркського кореспондента Валентина Зоріна, який назвав виступи проти совєтських громадян в ЗСА „плодами злосливої передвиборчої пропаґанди обидвох президентських кандидатів" — набрав відповідної гостроти і перетворився у своєрідну війну нервів між Вашінґтоном і Москвою. Після обопільних обвинувачень за дипломатів, наступила совєтська комедія з „бомбою" в приміщеннях американської ювілейної виставки в Москві, яку влаштовує там Інформаційна Служба ЗСА з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. Очевидно, ніякої бомби там не було і можна припускати, що вся ця комедія була інспірована органами КГБ для того, щоб будь-як пригасити велике зацікавлення москвичів виставкою, які, щоб дістатися до середини приміщень, вистоювали перед входом по кілька годин в черзі.

Злосливість антиамериканської пропаґанди в СССР і потягнення совєтських верховодів у відношенні до американських дипломатів, як також постійне „бомбардування" будинку американської амбасади в Москві ультра-радієвими хвилями, які спричиняли хворобу крови службовикам амбасади, погіршилось загальне відношення між ЗСА і СССР і, згідно з висловами закордонних дипломатів в Москві, „політика детанту почала натрапляти на перешкоди". Від вересня, тобто від перенесення амбасадора Волтера Стоссела до Бону, в Москві немає американського амбасадора, а призначений на це становище президентом Джералдом Фордом амбасадор Малколм Тун, дотеперішній представник ЗСА в Ізраїлю, не міг зайняти свого становища з огляду на висловлене Москвою недовір'я до його особи.

Немає сумніву, що справжнім спричинником усіх криз є Москва, яка, зловживаючи політикою детанту, свідомо прохаотизує світ і відносини між державами, хоч у своїй пропаґанді твердить протилежне. І сучасні кризові моменти це прямий результат веденої Москвою підривної акції супроти вільного світу взагалі, а ЗСА зокрема з остаточною метою використати ситуацію заколотів для поширення своєї політичної і військової домінації в світі.

Юнак повернув комсомольський квиток, хоче належати тільки Богові

Київська „Молодь України" подає, що один молодий чоловік Роман передав Теребовлянському райкомові листа, з якого випав комсомальський квиток. У листі було написано: „Я зрозумів, що помилявся. Я вірю в існування Ісуса Христа і хочу належати лише йому одному. Квитка повертаю, бо не хочу бути винним навіть перед вами. Комсомольцем з цієї хвилини не рахуюсь.

„Молодь України" старається знайти мотиви для цієї поведінки юнака, пояснюючи це втратою його друга, який згинув в мотоциклевому випадку. Відтоді для Романа „наступила ніч". І в цій ночі світлим променем здалася йому релігія, про що говорили йому п'ятдесят разів „брати і сестри". Його товариші з організації були зайняті загальними справами й не звертали уваги на Романові переживання. Аж після двох років Роман „скинув полуду з очей", сказавши: „А життя таки прекрасне, чорт візьми!" — пише „Молодь України".

І. Вовчук

ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКЕ „ВИЗВОЛЬНЕ" ЗАВУЗЛЕННЯ

[розважання]

Проблеми Південної Африки стати в центрі уваги політичного світу на обох полюсах його. Про деколонізацію південно-африканських просторів кричить большевицька преса в Московському царстві. Його стратеги опікуються діями африканського комуністичного фронту в боротьбі проти Родезії, країни, яку її населення називає Зимбабве, і Південно-Африканської Республіки (ПАР). Чимало уваги приділяє африканським подіям і преса ЗСА, хоч і не досить виразно. На Генеральній Асамблеї і в Раді Безпеки ОН ведуться гарячі дискусії про південно-африканські діла, як кілька років тому про В'єтнам.

В Кремлі вважають африканські події за закономірну національно-визвольну боротьбу, що має відбуватись під большевицькою опікою, а вістря її скероване проти „західніх імперіялістів і ЗСА з їхнім капіталовкладенням у економічну розбудову ПАР, як і інших країн. Тому, як заявив Л. Брежнєв на 25-му з'їзді КПСС, „наша партія підтримувала і буде підтримувати народи, що воюють за свою свободу". Завдяки тій підтримці „совєтизовано" Анголю і Мозамбік, які включено, подібно до Куби, в співдружбу з Москвою з повною політичною залежністю від Москви. В травні і червні ц. р. в Москві гостювали, одна за другою, урядові делегації обох країн. Після гучних урочистостей, на яких прославлялося „дружбу навіки", видано „Совєтсько-Ангольський комунікат" і „Совєтсько-Мозамбікську Заяву", в яких уряд СССР запевнив всебічну підтримку в боротьбі за визволення народів з-під капіталістичного гніту. Для зміцнення обороноспроможности (від кого?) обом країнам запевнено всіляку військово технічну допомогу і підтримку в розбудові соціялістичної економіки.

Методи боротьби, яку „всебічно" підтримуватимуть з Москви, вже вироблено при „визволенні" Анголі. Амбасадор ПАР у Вашінґтоні Ботта про них розповів американській пресі таке: „Спочатку африканські села бомбардуються. Потім рухаються совєтські танки, під прикриттям яких наступали кубинці. Всіх, що здібні носити зброю, нищили, а останні розбігалися". Так визволяли Анголю, яку тепер перетворено на запілля, з якого прокомуністичні сили вестимуть „визвольну" боротьбу сусідніх країн. А всередині країни протикомуністичні сили продовжують боротьбу за повне визволення Анголі з-під московсько-большевицької залежности.

В Кремлі не криються з тим, що уряд СССР всебічно підтримує і організує „визвольні війни" чорного населення в південно-африканських країнах проти білих „гнобителів", постачаючи для того зброю. Як пояснила редакція „Новоє Врємя", це робиться для того, щоб допомогти народам, що визбуваються колоніяльної залежности, утвердити „справжню свободу". Така допомога, за твердженням „НВ", є „одним з підставових принципів нашої соціялістичної держави з перших днів її існування. Про „моральні" заложення того принципу в Африці розповіли 500 тисяч португальських утікачів з Анголі таке: десятки тисяч беззахисних португальців в Анголі були забиті „національно-визвольними" силами вождя Агостіно Нето, якого, як президента Анголі, урочисто вітали в Москві.

За тими самими принципами в т. зв. визвольній війні було завойовано Україну й інші національні республіки і силою включено в імперський комплекс СССР. За тими ж принципами загарбано Прибалтійські країни, а після Другої війни країни Східньої Европи. А тепер, за тими ж принципами, в миротворному тумані, большевицькі стратеги московського великодержавства взялися „визволяти" південно-африканські країни з-під влади білих під кличем „Південній Африці — Свободу". Большевицькою стратеґією „визволення" охоплено великий район, країни якого охоплюють підковою з півдня африканський континент.

Расово-політичний вузол ПАР

В центрі того району є Південно-Африканська Республіка (ПАР) з її 25,2 мільйона населення, з яких 4,2 мільйона білих, 18 мільйонів чорних, а решта: мулати і метиси. В оборонній стратеґії Західнього світу ПАР, що розміщена на стикові двох океанів, Індійського й Атлантійського, має велике значення з її військовим потенціялом. В країні добувається 75 відсотків золота Західнього світу, у видобуванні багатьох видів рідкісної сировини ПАР посідає перше місце, економіка країни тісно пов'язана з економікою Західнього світу, зокрема ЗСА та Ізраїлю. Білі прибули на її територію (вона покриває 472 тисячі квадратових миль, тобто в три рази більша, як Каліфорнія) в 17 столітті. Після опанування природних багатств країни і економічної розбудови її, — твердять білі, — почали прибувати групами, а то й племенами чорні.

Перші голляндські і інші европейські переселенці, втікаючи від релігійних переслідувань, прибули в ці простори з євангелією і рушницею в руках і поволі опанували майже безплодні простори, поклавши підвалини дальшого розвитку країни. В англо-бурській війні 1899-1902 поселенці оборонили свою незалежність, але потім їхні дві республіки були включені до складу Британської імперії, як домінії. Тільки в 1948 році ПАР стала суверенною державою. Біле населення її — бури, нащадки колишніх переселенців, не вважають себе колонізаторарами, а єдиним білим народом Африки — африканцями, що мають свою окрему мову „африкаанс" — суміш голляндської мови ХУІІ століття з мовами інших поселенців. В країні проводиться сувора політика апартеїду — ізольованого розвитку рас. За цією політикою громадянські права мають тільки білі; чорні й кольорові обречені жити цілком відокремлено від білих. За останні два роки дикі правила апартеїду де в чому пом'якшали, але расова сеґреґація і дискримінація залишається.

Приблизно половина чорного населення живе у 10 окремих районах неґритянських племен в т. зв. „бантустанах" чи „говмлендах" („рідні землі"), що в якійсь мірі нагадують індійські поселення—резервати в ЗСА. Друга половина чорного населення живе в ізольованих від білих осередках, розміщених навколо міст і промислово економічних підприємств, де вони працюють. Величезні контрасти в соціяльному житті між білим і чорним населенням, упослідження і безправство чорних спричинили бунти і заворушення „громадян другої кляси", як називають безправних мешканців приміських осель для чорного населення.

[Продовження буде]

АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА ПОСОБЛЯЄ УНІГУ

Клівленд, Огайо. (О.Га.) — Основоположник національностевої рубрики в найбільшому вечірньому щоденнику стейту Огайо „Клівленд Пресс" Теодор Андріка може бути гордий не тільки зі своєї ідеї та проробленої для неї роботи, але і з наступниці, якій, на емеритуру йдучи, залишив дальше ведення цієї благословенної праці. Пані Елінора Прек веде доручену їй етнічну рубрику з таким самим ентузіязмом, глибоким вирозумінням для всіх та безсторонньою справедливістю для всіх, як це робив її попередник, батько-основник справи. Честь і слава представникам справжнього американізму!

Впродовж одного тижня пані Прек двічі, 11-го й 18-го листопада, вмістила дві статті в „Кл. Пресс", обидві зі світлинами, які в найкоротшій формі ілюструють причини, сенс і драматичну імперативність збіркової кампанії на вивінування Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Щоправда, не все з щиро написаного Елінорою Прек знайшло апробату головного редактора (злощасний детант мусів дістати свою данину...) — проте заголовок першої статті: „Спомини сибірської тюрми допоможуть сповнити гарвардську сонмрію", говорить все ж майже всю правду. Поруч цієї статті, на світлині в чотирьох особах представлені два світи, дві епохи і два роди боротьби проти окупанта та його народовбивчих затій: 87-річний Корній Галат репрезентує трагічний резистанс українського села епохи голодової облоги й насильної колективізації 1932-33 років, а голова Клівлендського Комітету ФКУ Василь Лагошняк, його братанниця Орися Лагошняк (секретарка Комітету) та організатор 100-долярового бенкету ФКУ-УНІГУ в Клівленді Ярема Попель репрезентують свідомість, сумління й віру справжньої політичної еміграції в те, що без науки найвищого рівня й контакту із всесвітньою наукою та без могутнього скріплювача-транслятора, як Гарвард, українська правда ніколи не вирветься з-під вікових нашарувань брехні поневолювачів, залишаючись назавжди справою нешкідливого Москві фолкльору та побожних мрій про власну державу.

Друга стаття, її заголовок і світлина — то сольова справа одним-однієї людини. Ця, вміщена на першій сторінці „Клівленд Пресс" стаття, — то похвальний гимн емиритові, д-ру Евгену Омельському, який усі свої заощадження в сумі 75.000 долярів віддав на Науковий Інститут Українського Гарвардського Центру, докладніше, на його Видавничий Фонд. Хто вміє читати між рядками, той спотикнеться на факт потреби такого фонду (без якого найкращі, приготовані до друку праці лежатимуть невикористані в рукописах) та зрозуміє, чому найсвідоміші пориваються на найвищі пожертви (якщо інші стоять непричасно осторонь, наче б не їхнє молотилося-мололося...).

В час писання цих рядків у міській, почитній своїми актуаліями й місцевими оголошеннями „Сан Пост", друкується інспірована Клівлендським Відділом ФКУ стаття про наш стан посідання в Гарварді, місцевий 100-доляровий бенкет і кампанію на УНІГУ.

Як бачимо, американська преса справляється з нашими справами. Якби так справлялася й наша преса — можна б співати гимн не про те, що „ще не вмерла", але що воскресне й могутнім життям житиме Справа всіх українців...

Крім цих, друкованих рядків, варто почути, що про українців і наш Гарвард кажуть у редакції й поза редакцією „Клівленд Пресс" американці.

Сама пані Е. Прек заявила: „Найвищий час, що українці взялися до науки. Можна захоплюватися вашими церквами, обрядом, співами, танцями, вишивками, писанками, різьбою — але найважливіша у вашому положенні таки наука"...

Викликаний по опінію Теодор Андріка дав вирок: „З усіх національних груп українці своїм Гарвадським науковим центром здобули найвищий осяг"..

В закінчення не від речі буде згадати, що небуденні, як на „етніків", суми пожертв українців Клівленду на наш Гарвард (42.500 дол. з бенкету 1972 року, 75.000 долярів з пожертви д-ра Е. Омельського, 250.000 дол. загальної вплати Клівленду на Український Гарвард дотепер) будять завидки місцевих американців. Редакцію „Клівленд Пресс" бамбардують місцеві громадяни, щоб вона намовляла українців жертвувати і влаштовувати свої наукові установи в Клівлендському стейтовому університеті й інших місцевих університетах, а не шукати „десь якихсь Гарвардів"...

Блаженні віруючі!.. Якщо їм невідомо, то нам добре відомо, що серед тисяч американських високих шкіл Гарвард править за сонце між зорями в науці, і що цією одним-одною установою ми здобудемо більше, ніж десятками чи сотнями „зір" третьої, чи ще меншої величини.

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Бабай. „Каруселя віршів". „Сучасність", 176, ст. 239. Літературний редактор: Святослав Горлинський. Обкладинка, шарж та ілюстрації: Едвард Козак.

Читачі „Свободи" напевно знають Бабая Богдана Нижанківського, бо він має вже виданих кілька книжок, щойно недавно вийшла його сатирична повість „Свято на оселі", а тепер перед нами його ж „Каруселя віршів", в якій вміщені, як він сам признається: „лірика, сатира, ґротеск, придибашки, баляндрас, словокрутки, присіканки, чиста правда"! Цієї останньої в цій книжці найбільше, і її легше пізнати тут, бо вона, роздрібнена в журналі „Лис Микита", скривається між баляндрасами й придибашками.

В 1959 році Бабай видав був подібну книжку віршів під заголовком „Вірші іронічні, сатиричні і комічні". Та слушно пише Едвард Козак, що тут „подібність" тільки жанром, бо „Бабай у своїх творчих шуканнях іде все далі й далі, відкриваючи перед читачем щораз нові поетичні зображення думок. І змістом і формою вони завжди новознайдені і несподівані".

В „Каруселі віршів" аж 280 заголовків, упорядкованих в десятьох групах. І щойно в цій книжці можна правдиво оцінити творчість Бабая-Нижанківського, бо окремі його вірші, друковані в „Лисі Микиті", легко можуть вважатися тільки творчістю нинішнього дня, а Бабай, як вірно твердить Е. Козак, — „поет і завтрішнього". Бабай пише:

Є поезія, що вічна є.
Не кажи: „Служи, поезіє!"
Служником є ти, а не вона.
Серце у тобі її, а не твоє!

Маючи в хаті Бабаєву книжку, можна час від часу сісти з автором на його чудну і прекрасну „каруселю", полетіти довкола Бабаєвого світу" і читати його лірику, сатиру, ґротеск, придибашки та присіканки й баляндраси. Ось уривок із „Листопадового листя", присвяченого Едвардові Козакові:

Щороку падає тодішній лист,
Найперший, що його підніс
Із шостої ти, гімназист,
Не більший сам за кріс.
Все відійшло — та трудно відійти
Від дня, як ти на кулі біг,
Щоб світ увесь перемогти,
Але не міг.

Це з циклу „Журавлі", а ось із „Бузинової дудки" вірш „Диво", присвячений Дарусі, його доні, якій присвячена і ціла збірка:

Котилося диво
Всім людям на диво.
Дивились на диво
І мовили: диво!
Спинилося диво,
Дивилось на диво
І мовило: диво!
Всім людям на диво.

Наведемо ще „Вірш майже для дітей", який надрукований у групі „Ключі для всіх":

На тоненьких ніжках
Слізонька біжить,
Бо спішиться дуже,
Бо в самітній хаті
Цілий день на неї
Смуток жде і жде.
Спотикнулась, впала
На низькім порозі
І тоненькі, бідна,
Поламала нозі.
Я схиливсь над нею,
Як вона вмирала,
— Я до тебе бігла, —
Ледве прошептала.

Читач захоплюється високомистецьким словом Бабая-Нижанківського і одночасно подивляє обкладинку, шарж та ілюстрації Едварда Козака, яких є десять на початку кожного розділу.

Щиро радимо придбати собі і прочитати ошю „Каруселю віршів", бо тоді можна буде ствердити, що Бабай-Нижанківський справжній мистець українського слова.

Арістотель 2300 років тому навчав, що поет може „відтворювати речі якимсь одним із трьох способів: або такими, як вони були і є, або як про них кажуть і думають, або якими вони повинні бути.". Бабай сатирик. Він часто відтворює речі „такими, якими вони повинні бути, або ясніше, якими вони не повинні бути. В цьому його сила, хоч це декому не подобається...

Ми вже такі сильні, що не мусимо боятися сатири...

Хосе Ескріва. Шлях. Відень —Мюнхен. 1974, ст. 308. За дозволом Владики Кир Платона.

Автором цієї книжки є монсеньйор Хосемарія Ескріва де Балягер і Альба, який народився в Еспанії в 1902 році. Ця книжка вийшла вперше в 1934 році і від того часу була перекладена на 28 мов, а число надрукованих примірників становило до появи українського перекладу коло трьох мільйонів.

Ця книжка, молитовникового формату, має коротку згадку про автора, дев'ятисторінкове „Слово від видавця" та 46 розділів. Ось деякі назви цих глав: Характер, Керівництво, Молитва, Наміри, Виховання, Навчання, Віра, Тактика, Витривалість, Божа Воля, Церква, Літеплість.

Кожна глава має кільканадцять або і кількадесят пунктів, позначених числами: всіх пунктів — 999. Тут назвемо кілька пунктів:

— Не викручуйся: „Така моя вдача, такий у мене характер..."

Це якраз безхарактерність!

— Раз у тебе вірлині крила за плечима, то й літай, як орел, а не як курка на подвір'ї.

— Роботи на завтра не відкладай.

— Не вдавайся в діялог із похіттю. Не зважай на неї.

— Критикувати й руйнувати — дуже легка справа... Будувати — ось праця, що вимагає майстрів.

— Живи в присутності Бога — і осягнеш життя надприродне.

— Кожного дня багатократно завдавай собі питання: чи я роблю те, що треба?

Ми навели сім повищих поучень із усіх 999, які є в книжці, щоб читачі могли собі уявити, що дає це видання мільйонам осіб, які до нього заглядають.

Микола Лівицький

СИМОН ПЕТЛЮРА БОРЕЦЬ ЗА СУВЕРЕННУ ДЕРЖАВНІСТЬ

(2)

Петлюра прибув до Києва не відразу по революції в березні 1917 року, а щойно 22 травня, як делегат на 1-ий Всеукраїнський Військовий З'їзд. На цьому з'їзді його обирають Головою Військового Генерального Комітету. Пізніше, в першому українському уряді, що носив назву Генерального Секретаріяту Української Центральної Ради, він стає Генеральним Секретарем, себто міністром військових справ. Отже, він очолив українську військову справу, став першим організатором українського війська.

Петлюрі, як не військовому по фаху, далеко легше було брати участь в інших ділянках державного будівництва. Але він пішов власне до військової роботи і очолив її — і то в той час, коли самостійна українська держава ще не була проголошена і коли ще либонь ніхто не передбачав, що цю державу треба було боронити збройним чином. Це свідчить про геніяльну інтуїцію Петлюри про те, що він заздалегідь дбав про створення військової сили. Всі пізніші дії Петлюри — уже як Головного Отамана — та його публіцистичні твори свідчать про те, що він надавав величезної ваги українській збройній силі, як того фактору, що єдино може забезпечити існування суверенної української держави. „Не забуваймо про меч, — каже Головний Отаман — учімося міцніше тримати його в руках..." І правдоподібно цей саме факт, що Петлюра був творцем і верховним вождем українського війська, пояснює ту величезну популярність, якою тішився Петлюра серед свідомих тодішних українців і серед широких мас українського народу. Ці маси — може тоді підсвідомо — відчули таки невідкличну потребу закріплення української незалежної державности, а в українській військовій силі бачили запоруку такого закріплення.

Після гетьманського перевороту в кінці квітня 1918 року, Петлюра не міг займатися ані військовою, ані якоюсь іншою діяльністю на урядових становищах. Він стає головою Київського губерніяльного Земства, розгортаючи дуже енергійну діяльність на цих постах. Це була громадська діяльність, але не зовсім. Бо вона давала можливість безпосереднього стику з широкими масами громадянства. На тому становищі Петлюра мав спроможність закладати в національному дусі потрібну базу для української держави в ділянках економічній, культурній і соціяльній.

Та на цій праці Симонові Петлюрі не довелося довго залишитися. Його діяльність, його популярність і його симпатії до Антанти були небезпечними і для гетьманської організації, і для представників команди німецького війська, що тоді перебувало в Україні. 12 липня його заарештовано. Пробув він у в'язниці 4 місяці. Коли на домагання всього українського громадянства його звільнено з в'язниці, то на третій день після цього і на другий день після проголошення гетьманом Скоропадським федерації з Росією, вибухає всенародне повстання під проводом Директорії Української Народної Республіки. Петлюра стає членом Директорії і Головним Отаманом Українського Війська. В місяць після вибуху повстання війська Директорії входять до здобутого нами Києва.

Треба відмітити, що першою військовою формацією, яка приєдналася до повстання і стала його ядром, був загін Січових Стрільців на чолі з полковником Євгеном Коновальцем і полковником Андрієм Мельником. Доля судила, що не тільки початки ширшої національно-військової діяльности полковника Коновальця проходили під безпосереднім керівництвом Головного Отамана, але і його смерть подібна до смерти Петлюри. Полковник Коновалець, творець Української Військової Організації і довголітній Голова Організації Українських Націоналістів, згинув так само з рук підісланого Москвою вбивника. Москва знищила пізніше генерала Шухевича-Чупринку, Степана Бандеру, Лева Ребета. Ще перед ними — Сергія Єфремова, Володимира Чехівського і тисячі й сотні тисяч інших українських патріотів. Чому? Бо всі вони йшли слідами Симона Петлюри в боротьбі за відновлення нашої суверенної державности. Якби не було чину Петлюри, то ледве чи пізніше були б можливі чин та боротьба інших українських провідників.

Може дехто з тодішніх провідників повстання проти гетьманської влади керувався не тільки національними, але й соціяльними моментами: обурення і спротив реакційній політиці — головно по відношенні до українського селянства. Петлюра керувався тоді передовсім мотивами національно державними. Він вважав за свій обов'язок рятувати українську державу, фактично вже ліквідовану грамотою про федерацію з Росією. Його популярність у великій мірі сприяла успіхові повстання. Під час вступу військ Директорії до Києва і в день урочистого проголошення злуки і соборности українських земель — ім'я Петлюри було на вустах усіх українських патріотів.

Пригадую день проголошення Соборности. Після урочистого Акту на площі святої Софії до зібраних тисяч народу промовляли з балькону будинку Київської Земської Управи на Володимирській вулиці голова Директорії Винниченко і Головний Отаман Петлюра. Першим говорив Винниченко, але на нього мало звертали уваги. Всі очі були звернені на Петлюру. Він говорив дуже коротко. Я теж, ледве 12-літній хлопець, був серед тих ентузіястично настроєних тисяч, які виголошували безконечне „слава", кілька хвилин не даючи Головному Отаманові своїми окликами прийти до слова. Запам'ятав слова Петлюри і переповів їх у невеличкій книжечці про Петлюру, виданій в 1935 році у Львові, а старші учасники тих подій свідчили мені про правильність цих записаних слів: бувають часом незабутні і величні життьові моменти, що входять назавжди в душу саме дітей. Петлюра говорив:

„Не час тепер радіти, гучно святкувати перемогу і виголошувати „слава". Ми ще не перемогли. Ворог чигає на нас з усіх сторін, і перед нами тяжка, довга, кривава боротьба. Мусимо напружити всі сили, посвятитися всі тяжкій, надзвичай відповідальній перед батьківщиною і народом праці, щоби змогти належно упорядкувати внутрішнє життя держави, зорганізувати міцну армію і дати відсіч ворогам. Тоді, коли ми дійсно осягнемо справжню й остаточну перемогу, будемо мати час на гучні і радісні святкування. Тоді і я разом з вами буду виголошувати „слава" самостійній, вільній, великій Україні".

Ці слова Петлюри, сказані 22-го січня 1919 року, були пророчими. Ми не осягли перемоги ні тоді, ні до сьогоднішнього дня. Але це не зломило Головного Отамана, і він дальше послідовно і вперто продовжував боротьбу за українську державність.

(Продовження буде)

Молодий професіоналіст

Богдан Паньків народився 1950 р. в Мюнхені, Німеччина. Батьки його приїхали до Америки в 1951 році та поселилися у місті Честері, Па., де Богдан покінчив парафіяльну школу ім. св. Духа з дуже добрим успіхом.

Відтак Б. Паньків вступив до католицької середньої школи ім. св. Якова, закінчуючи її у 1968 р. з відзначенням, одержавши 4 золоті та одну срібну медалю за поодинокі предмети від „Ківаніс Клюбу", як рівнож стипендію до Дрексель університету, який він покінчив у 1972 р., одержавши ступінь бакаляра з трьох предмітів стислих наук, торгівлі та інженерії.

Але це все не задоволило меткого Богдана, і він в 1973 р. вступив до Віллянова університету у Віллянова, Па., на правничий відділ, який він покінчив в 1976 р., одержавши ступінь доктора права.

д-р Богдан Паньків

У жовтні 1973 р. його прийнято до Пенсильвенійської Адвокатської Палати.

Батьки Богдана та він є членами 352-го Від. УНСоюзу у Честер, Па.

Секретар Відділу

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
запрошує на

Доповідь
Д-ра АНАТОЛІЯ БЕДРІЯ
„МІЖНАРОДНЕ ЗНАЧЕННЯ СУЧАСНОГО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ В УКРАЇНІ"
в суботу, 4-го грудня 1976 р.
в ДОМІ МОЛОДІ
при 4949 Олд Йорк Ровд, Філядельфія, Па.
Початок о год. 7:30 вечора

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ
— відбудуться —
в неділю, 5 грудня 1976 року
о год. 2-ій по пол. в приміщеннях
УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ при 2-ій Авеню в НЮ ЙОРКУ
Проситься Українське Громадянство про численну участь.
УПРАВА ФУНДАЦІЇ

ОБ'ЄДНАННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
запрошує Вас з Родиною на традиційну кінецьрічну

ЗУСТРІЧ ПИСЬМЕННИКІВ З ГРОМАДЯНСТВОМ
Цьогорічна зустріч присвячена 70-ЛІТТЮ
Святослава Гординського
Зустріч відбудеться
в неділю, 19 грудня 1976 року
о год. 5-ій по пол. в залях
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
в НЮ ЙОРКУ (2 East 79th Street)
У програмі мистецькі виступи, концертова частина тощо.
Після програми ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА при перекусці.

Виставка українського народного мистецтва в Детройті

15-го і 16-го жовтня ц. р. заходами Комітету 200-ліття ЗСА і 100-ліття поселення українців на північно-американському континенті, що що його очолює д-р Маруся Бек, відбулася виставка українського народного мистецтва в залях Вайтір Товерс.

Виставка проходила під назвою Юкреініян Байсентеніял Фолк Арт-О-Рама. В запрошеннях, що були розіслані громадянам далеко наперед, заповідалося показ різних родів народ. мистецтва, а головно вишивки та її застосування в модерному побуті українців, що знайшли в себе невияснену тугу за тим, що створив український народ напротязі століть, виспівуючи свою радість і горе в кольорах багатовеселкової вишивки, писанки, майстерної різьби чи тканини.

І дійсно, виставка, що її мали змогу оглянути відвідувачі, варта була їхнього труду, щирого захоплення й подиву для тих жінок, що вклали в її влаштування стільки часу, труду і запалу.

Перше, що кидалося ввічі це декорація головної стіни та величезної виставової залі. На головній стіні напис „Україна" між дзвоном свободи і тризубом на тлі веселкових променів синьо-жовтого кольору відразу говорив про нагоду цієї виставки. Головну стіну проектував і виконав з допомогою Галини Конопади і Гени Юрків, Святслав Добровольський.

Чудові звисаючі кошики, повні розкішних маків, волошок і романів та зелені, співали хвалу золотим рукам, що їх створили. Ці кошики виконали: Стефанія Дуб, Ірина Іваницька і Рома Когут.

По середині залі велика карта України з окремим вирізненням місць постання, розвитку та поширення поодиноких родів вишивки, писанки, різьби чи ткацьких виробів. Довкола цієї карти розміщені ляльки в регіональних одягах. Ці ляльки доповнювали цілість самої карти, що говорила про різнородність і багатство культури народу, щедро обдарованого багатьма талантами.

Карту виконав мистець Ярема Козак, писанки писала Ляриса Цісарук, регіональні ляльки роботи членок 81-го Відділу СУА. Загальне розміщення писанок, вишивок на карті та розміщення ляльок — це робота Дарії Бойчук, голови виставкового комітету.

Окремі кімнати — яворівська, бойківська та модерна їдальня з декорацією-експонатами з різних земель України, тільки підкреслювали, що наші люди настільки усоборнились, що кожна дрібничка, що нагадує Україну, стає для них дорогою.

Стіл із гуцульськими експонатами показав багатство цієї закутини, перлини української землі.

Вишивка Буковини й Поділля була слабо заступлена, а Київщина і Полтавщина немали замітніших експонатів. А чейже східньо-українська вишивка — це широкий вахляр рисунку і техніки. Згадати б тільки прославнену Клембійку на Вінниччині, з якої то вишивальниці діставали золоті медалі за вишивку ще до Першої світової війни на міжнародних виставках у Ляйпціґу та Чікаґо.

Добре враження зробило вишиване влаштування, модель церкви з іконостасом та манекін священика у вишиваному облаченні.

Застосування вишивки в щоденному житті показано в низці малих практичних дрібничок, як: доріжки, подушки, серветки, закладки до книжок, рамки для образів та інше.

Шкода, що організатори виставки не подбали про взори для вишивання та про матеріял, бо були й такі відвідувачі, щоза цим питали. Малий столик із готовими вишиваними дрібничками для продажу не міг обслужити доволі великого числа відвідувачів, що хотіли щось сообі придбати з цієї виставки.

Показ застосування вишивки в прибиранні дитячого одягу виявив, що матері дуже цікаво підходять до цього мистецтва. Двадцятькількох дітей, хлопчиків і дівчаток, робили миле враження на глядачів. Вони виступали то в цілих вишиваних убраннях, то тільки мали деякі частини вишиті, але цілість завжди мала гарний вигляд. Дітям до лиця вишивка.

Зате показ застосування вишивки в жіночих сукнях не можна було назвати показом моди, бо всі сукні, показані на тому вечорі, не були пов'язані з ніяким напрямком. Це радше була історія застосування вишивки в жіночому одягу. Але регіональні одяги Укрраїни були чудові, виконані з історичною правдою. Колекція регіональних одягів є власністю Окружної Ради Відділів СУА.

Відкриття виставки відбулося у п'ятницю, 15-го жовтня увечорі. Почесним гостем був президент Вейн Стейт університету, д-р Галлен з дружиною, він також представник Комітету 200-ліття міста Детройту. Д-р Маруся Бек, яка відкрила виставку і нею керувала, запросила його до слова. Він виголосив коротке привітання, вихваляючи українців за збереження своєї культурної спадщини, що й немало прричинюється до збагачення американської культури. Ще промовляв Арно Ємен, суддя повіту Вейн, покликаючись на довгу історію співпраці вірмен з українцями на терені комітету Тижня Поневолених Націй.

Програму відкриття збагатила своїм виступом Капеля Бандуристок СУМА Осередку ім. Пилипа Орлика під керівництвом Петра Потапенка. Капеля в складі 30 співачок і бандуристок виконала п'ять ліричних пісень, закінчивши свій виступ піснею „Амеріка, о бютіфул". Солістками виступали Галина Кравченко і Валентина Биковець. Гурт тридцять молодих струнких дівчат у стилізованих українських одягах зробив гарне враження на приявних українців і публіки іншого національного походження. Цей гурт був милою появою серед того багатства зразків українського нарродного мистецтва.

Комісію, з доручення Комітету 200-ліття ЗСА і 100-ліття поселення українців, очолювали Дарія Бойчук, як голова і Стефанія Дуб, як містоголова. До цієї Комісії ще належали — д-р Марія Балтарович, Ольга Дужа, Вася Гординська, Ірина Іваницька, Олена Климишин, Докія Климишин, Рома Когут, Марія Козак, Олена Лісківська, Тетяна Назаренко, Наталія Петріна, Софія Шумило, Ярослава Сена, Христина Юзич і Ярослава Жуковська.

При самім розкладі експонатів посвятили багато часу Тетяна Обушкевич, Наталія Яцків, Катерина Фурса, Сестра Марія ЧСВВ, Марія Колтик, Надія Віхар, Марта Віхорек, і панове Іван Бек, Ілля Демків, Степан Віхар, Михайло Віхорек, Данило Березовський, Осип Байко, д-р Осип Бойчук і д-р Микола Климишин.

З рамени жіночих організацій до Комітету виставки належали від Окружної Ради СУА Рома Когут, містоголова, від Об'єднання Жінок ОЧСУ Ольга Рогатинська голова, і від Жіночого Т-ва „Просвіта" Василина Марфей, голова.

Показом застосування вишивки в щоденному житті керувала Наталія Петріна з допомогою Ірини Петріни. Показ регіональних строїв оформила Стефанія Дуб, а їй допомагали Рома Когут, Дзвіня Лебедович та Ірина Петріна.

П. Рогатинський

Союзовий День у Чікаґо

Вибір королеви Краси Округи УНС Чікаго. Зліва: Алла Донченко — друга князівна, Оля Кусик — минулорічна королева, Катя Чумаченко — цьогорічна королева, Мирослава Лісович — І-ша князівна та Оля гупало.

Головний касир УНСоюзу пані Уляна Дячук вручає нагороду дружині юньйорів — СУМА Палатайн, переможцям нал юньйорами УАСТ „Леви" — вислідом 2:1 на Союзовому пікніку 19-го вересня 1976-го р. у Палатайні.

Цьогорічний Союзовий День Окружного Комітету Відділів УНС у Чікаґо відбувся в неділю, 19-го вересня ц. р., на площі СУМА ім. Дм. Вітовського в Палатайні. Союзовий День підготовила та провадила ним Комісія у складі: М. Ольшанський — голова, Л. Боднар — програмові справи, М. Сорока та О. Панчишин — організаційні справи Р. Прийхан — спорт.

Свято зачалося о год. 10:30 ранку Службою Божою, що її відправив у місцевій церковці о. парох Лев Білос, при тому виголосивши цікаву проповідь.

Офіційно відкрив Союзовий День голова Окружного Комітету М. Ольшанський о год. 1-ій по полудні. Молодий Ю. Панчишин відіграв на трубці український та американський гимни, а дівчата завісили на щоглах обидва національні прапори. Коротке слово про значення УНСоюзу для української спільноти виголосила п-і Уляна Дячук, головний секретар УНС.

По обідовій перерві відбулись змагання копаного м'яча між юньйорами місцевого СУМА та УАСТ „Леви" із Чікаго. Виграли сумівці у відношенні 2:1. У відбиванкових змаганнях „Леви" зреванжувалися своїм ровесникам тим самим вислідом 2:1 (сети). Нагороди переможцям вручили п-і Уляна Дячук та інж. А. Дорошенко, головний радний Чікаґської Округи.

У залі відбулись рівнож змагання стук-пук. У групі 13-16 літ перемогли: Павло Гончарук — перше місце, Тарас Фрилер — друге і Андріян Фрилер — третє. У групі 17-20 літ: Ю. Панчишин — перше місце, М. Биць — друге і П. Мазарний — третє. З місця в обох групах були нагороджені чашами.

Вміжчасі гості приємно переводили час на дозвіллі, милуючись теплою погодою та гарною музикою. Збоку примістився п. Сайливий із колом щастя та виграшею. Його обступили діти. Під великим дубом Е. Васюнець та інж. В. Бережан переводили ліцитацію образу, що його намалював А. Коваленко (114-ий Відділ УНС). Образ виграв по завзятій боротьбі П. Врублівський, секр. 301 Відділу УНСоюзу.

О год. 5-ій зачалася забава (оркестра п. С. Шаха), і всі перенеслися до залі. Тут переведено вибір королеви краси Округи УНС Чікаго на 1976 рік. Жюрі у складі: п-і Іванчук, п-і М. Сорока та п-і Шевчик перевелю вибір. П-і Іванчук проголосила королевою року Катю Чумаченко, першою князівною Мирославу Лісович, другою князівною Аллу Донченко. Минулорічна королева краси Оля Кусик укоронувала нову королеву, а п-і Уляна Дячук погратулювала їй, як теж князівнам та побажала їм найкращих успіхів від Екзекутиви УНС.

Королева краси Округи УНС Чікаго Катя Чумаченко має 15 літ, належить до 136-го Відділу УНС, мешкає в Монт Проспекті й там ходить до середньої школи. Думає студіювати політичні науки та мови — українську, російську та еспанську. Належить до осередку СУМА в Палатайні, ходить там на українознавство, є активною в танцювальній групі та співає в хорі.

Перша князівна Мирослава Лісович — літ 19, 395-ий Від. УНС, є студенткою Гартер коледжу, де студіює книговодство. Вона є теж активна у церковній громаді у Палатайні. Друга князівна Алла Донченко, літ 17, ходить до середньої школи у Вілла Бруку, думає студіювати книговодство. Є президентом Православної Ліги при церкві св. Андрія в Елісоні, Ілліной.

Дальше Вигравкова Комісія у складі: П. Врублевський, П. Хома та п. Ст. Паньків перевела велику виграшу із її 11 цінними нагородами. Перші три щасливі квитки витягнули: Осип Шарун (51-ий Відділ УНС) — 2-томову англомовну Енциклопедію Українознавства, Галина Паньків (поетеса Галина Черінь) — різьблений образ та П. Новак — вишивану подушку. Потім присутні ще довго забавлялися при звуках знаної оркестри Ст. Шаха.

Щира поляка належиться тим членам Управи Окружного Комітету, що багато праці вклали у підготову та переведення цього Союзового Дня. М. Сорока відповідав за господарські та фінансові справи та разом із Ол. Іваськовим заряджував барою. Пан Осип Панчишин приготовив велику і малу виграшу та займався розпродажем виграткових книжок. Його син Юрій приготовив чаші із написами та допоміг у перепроваджуванні спортової програми. Іван Івасюк продавав бльочки до кухні та бари, а Іван Гавдьо зайнявся вступами.

Дуже важливою однак справою на пікніку є добра кухня. Заряджували нею панство Ст. і М. Лісовичі (395-ий Відділ УНС). Їм допомагали п-і Ольшанська, п-і М. Войтечко (22) та п-і М. Ошурко (22).

Годі всіх перечислити і тому Управа Окр. Ком. УНС в Чікаго складає всім вичисленим і невичисленим союзовцям, що в якийнебудь спосіб причинилися своєю працею до урядження Союзового Дня в Палатайні, щиру подяку за їхній труд.

Крім головного касира УНС п-і Уляни Дячук на пікніку були ще присутні головний радний УНС інж. А. Дорошенко із дружиною та почесний член УНС Іван Іванчук із дружиною.

Союзовий День можна б назвати вповні вдалим, якщоб дописали союзовці із Чікаго. Гарна погода, легкий доїзд — численність могла б бути далеко більша.

Роман Б. Припхан
реф. преси Окружних Комітетів Чікаго

Збірка до УНФонду

(Закінчення зі стор. 1-ої)

д-р М. Снігурович, референт збірки І. Стратичук) мав зібраних $530.00, надіслав $525.00 і осягнув суму $1,055.00; Бостон (голова інж. К. Гусак, референт збірки С. Кайко) мав зібраних $830,00, надіслав $180.00 і осягнув суму $1,010.00; Бріджпорд (голова інж. М. Стахів, референт збірки Т. Слівінський) мав зібраних $705.00, надіслав $250.00 і до $1,000.00 йому бракує дуже мала сума.

В дальшому надіслали такі Відділи: Балтімор, Мд. — $465.00, (голова інж. Б. Саламаха, референт збірки Т. Попович); Бруклин, Н. Й. (гоолва Б. Карась, референт збірки І. Макар) зібрав $775.00; Бінгемптон, Н. Й. (голова В. Галич, референт збірки В. Гірний) зібрав $500.00; Норвіч, Конн. (голова М. Техловець) зібрав $465.00; Акрон, Огайо (голова С. Москалюк) надіслав $160.00.

Багато наших громадян, доцінюючи працю УККА, пересилають свої збільшені датки до УНФонду. І так: по $100.00 переслали: Богдан Біраковський, Ню Йорк, Н. Й., Петро Паньків, Парк Ридж, Ілл. і Андрій Мазур, Джерзі Ситі, Н. Дж.

Багато організацій і громадян надіслали в тому ж часі до канцелярії УККА свої вплати Національного Датку по $50.00 і менше. Прізвища всіх жертводавців з повними вплатами є рік-річно виказувані в нашій збірній листі раз на рік в „Конгресових Вістях".

Мери Смит заповідає резиґнацію

Вашінгтон. — У понеділок, 22-го листопада, Мері Луїз Смит, голова Крайового комітету Республіканської партії, повідомила, що в половині січня наступного року вона плянує зрезиґнувати з того посту і закликала республіканців „оминати нищівного роз'єднання" та не обирати на нового голову представника скрайньо-консервативної, ані скрайньо-ліберальної фракції партії.

Однак, вже тепер почалися змагання між консерватистами та лібералами вітками Республіканської партії щодо голови Крайового комітету. Помірковані республіканці спершу закликали п-і Смит, яка служить на цьому пості від 1974-го року, щоб вона докінчила свою 4-річну каденцію, але під натиском консервативних кіл, які вважають, що вона частинно винувата за поразку президента Форда у виборах, п-і Смит таки вирішила зрезиґнувати.

Уже раніше стало відомо, що також плянує зрезиґнувати Роберт Стравс, голова Крайового комітету Демократичної партії, бо бажає повернутися „до приватного життя".

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ СИРАКЮЗ
ділиться сумною вісткою, що
дня 18-го листопада 1976 року
упокоївся на 69-му році життя

бл. п.
Інж. ТЕОФІЛЬ ФРАЦІЯН
довголітній член нашого Товариства.

Його опечаленій Дружині та Рідні складаємо щирі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогого ОДНОСЕЛЬЧАНИНА

сл. п. Володимира Ганчара

Друзі по зброї та односельчани складають по 25.00 долярів на
УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ:
Орися Лагошняк, Василь Ліщинецький, Цяпа Михайло, Теодозій Гундич, Караба Микола, Цяпа Осип, Лагошняк Ярослав, Диган Михайло, Пастушенко Тарас, Пастушенко Ярослав, Кальба Мирослав, Гальма Володимир, Гальма Теодозій, Кальба Ярослав, Микитин Михайло та Василь Лагошняк, разом зложено 400.00 долярів.

Дружині, Дітям та Рідні висловлюємо глибоке співчуття.

Подяка

З глибоким почуттям пошани висловлюємо щиро-сердечну подяку

п-ові Юріеві Тисові-Крохмалюкові

за Його теплу згадку про нашого Невіджалуваного Мужа і Батька, сл. п. ІВАНА, вміщену в щоденникові „Свобода", від 12-го листопада ц. р.
Нашу вдячність зберігаємо в наших серцях, як дорогоцінний скарб.

СОФІЯ ФЕДИШИН — дружина
МАРТА КВІТКОВСЬКА — дочка

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 2-го листопада 1976 року, по короткій недузі відійшла від нас у Вічність, проживши 73 роки, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.
Марія Мойсюк-Заборська

Цією дорогою складаємо щиру подяку всім Рідним, Приятелям, Знайомим і всім Тим, які взяли участь у похоронних відправах.

Щире Спасибіг Високопреосвященному Владиці Архиєпископові Орестові та Всечеснішому пароховi церкви св. Володимира у Філядельфії о. протопресвітерові Ст. Білякові за відправлення Панахиди і Заупокійної Служби Божої, а також за зворушливі прощальні слова під час Служби Божої і тризни.

Щиро дякуємо о. протоієреєві Володимирові Базилевському за теплі слова під час тризни. Сердечно дякуємо п. Царинник, Представниці 44-го Відділу СУА Союзу Українок Америки, за прощальні слова Покійної — бувшої членкині того Відділу. Рівнож дякуємо п. д-рові І. Куйдичеві за теплі слова під час тризни.

Сердечно дякуємо за відвідини Покійної у шпиталі.

Дякуємо щиросердечно Усім за вислови співчуття, квіти, Служби Божі і молитви і всім Тим, що зложили пожертви на стипендійний фонд Укр. Православної Богословської Семінарії св. Софії у пам'ять Покійної Марії.

Нехай Всемилостивий Господь винагородить Вас усіх сторицею за Вашу останню прислугу для нашої Найдорожчої Мами, Бабці і Прабабці.

В глибокому смутку::
АРТЕМІЗІЯ НИКОРОВИЧ — дочка з чоловіком МИХАЙЛОМ
МЕЛАНІЯ РЕВУЦЬКА — дочка з чоловіком ЛЬВОМ
АРКАДІЙ МОЙСЮК — син з дружиною НАДІЄЮ
ОЛЕНА, ОКСАНА, АНДРІЙКА, ТАРАС, РОМАН і ПЕТРУСЬ — внуки

В Ню Йорку відзначено 25-літню працю Аполонії Книш

Заходами Батьківського комітету при Українській Школі св. Юра 24-го жовтня ц. р. улаштовано спільне прийняття-обід з мистецькою програмою для Аполонії Книш, Івана Близнака і Михайла Паски, з нагоди їх 25-літнього навчання у Школі святого Юра. Організатори цього відзначення підкреслили, що приняли ці зовнішні форми своєрідного бенкету-обіформи своєрідного бенкету-обіду, включно з мистецькою програмою для того, щоб краще наголосити внутрішньо-духові, а рівночасно з тим дати Ювілятам відчути, що в час великих технічних досягнень ще не затратились духові вартості та належне розуміння й оцінка суспільно-громадської праці.

Під тим оглядом відмічено та голосно сказано про важливість учительської праці, про яку рідко коли згадується. Організатори правильно назвали це відзначення родинним святом.

Коли ж ідеться про його зміст й атмосферу, що панувала під час спільної зустрічі-обіду, який відбувся у шкільній авдиторії, то можна з певністю сказати, що вона під кожним оглядом була справді родинним святом. Організатори цього ювілею ніде публічно поза учасниками школи св. Юра, себто батьками, яких діти були і ще є в школі, не проголошували. Розіслано запрошення до батьків, які щиро відгукнулись і прибули на ювілей. Понад 300 осіб взяло участь у цьому родинному святі.

Заля була гарно прибрана осінніми кольорами. Господарі, себто пані з рамени Батьківського комітету приготовили й подали на стіл обід.

Програмою Вечора керував з рамени Батьківського комітету інж. Любомир Зєлик, який привітавши Ювілятів й учасників, підніс тост на здоров'я Ювілятів, який присутні піддержали многоліттєвієм.

Змістове слово про Ювілятів виголосив голова Батьківського комітету при Школі св. Юра Микола Галів, який був рівночасно господарем зустрічі. Він вказав на важливе значення учительської праці, якій не раз не присвячується належної уваги. Знаємо, яке вагоме для дитини є слово, що його скаже у школі вчитель. Промовець коротко схарактеризував працю Аполонії Книш, яка на протязі 25-ти років учить дітей у Школі св. Юра, починаючи з передшкілля. Вона з посвятою і любов'ю приготовляла дітей забавами й грами до серйозного навчання. Старалася, щоби школа для дітей не була відстрашуючою, але навпаки, місцем милим і приємним. Поруч з тим, А. Книш у нижчих клясах навчала української мови. Дальшу естафету, себто навчання української мови перебрав Іван Близнак, який також вже 25 років навчає у Школі св. Юра. Промовець підкреслив, що треба любити свою мову, а ще більше треба любити дітей, щоб з такою посвятою і зрозумінням віддавати свої зусилля для навчання дітей української мови, як це виявив Іван Близнак. Якщо ж ідеться про третього ювілята Михайла Паску, який є уродженцем Америки, то у його посвяті на протязі 25-ти років для Школи св. Юра відбилась плекано підкреслена українська ідентичність. Він своєю відданою працею старався її ще більше поглибити, поширити й збагатити.

З промовою на пошану Ювілятів виступив протоігумен о. Патрикій Пащак, який, вітаючи Ювілятів, підкреслив велике значення учительської праці. Він звернув увагу на те, що в Школі св. Юра були наші діти з різних країн з впливом різних культур, і треба було для них знаходити спільну мову. Було багато труднощів, але поруч з тим були гарні успіхи. Школа видала багато випускників, які сьогодні закінчили університетські студії. Ювілятів також вітав голова Об'єднаного Комітету метрополії Ню Йорк д-р Володимир Савчак.

Для урозмаїтнення цього родинного свята приготовано мистецьку частину, у якій виступив співочий гурток „Промінь", що існує при Академії св. Юра в Ню Йорку під керівництвом Богданни Волянської, яка є учителькою цієї ж Академії. Гурток „Промінь" виконав при супроводі гітари: „Повій, вітре", „Ой, вербонько", „Била мене мати" і „Ой, чорна я си, чорна". Виконання було свіже й приємне, за що нагороджено їх щирими оплесками. Дарія Ґенза підготовила цікавий і оригінальний монтаж, у якому брали участь учні Школи св. Юра. У монтаж введено маркантні моменти Ювілятів. Учні виступили з деклямаціями, співами, грою на гітарі, бандурі й скрипці та танцями при фортепіяновому акомпаньяменті проф. Ігора Соневицького. В цілому монтаж оживляв атмосферу свята. У мистецькій частині також виступив дівочий хор „Жайворонки" при Осередку СУМА в Ню Йорку ім. ген. Тараса Чупринки під керівництвом Лева Стругацького і фортепіяновому акомпаньяменті Христини Зубрицької-Янг. Хор „Жайворонки" виконав „І по той бік гора", — в'язанку народних пісень в обрібці Р. Степаняка, „Не шуми, калинонько" музика Шамо, при гарному заспіві Оксани Харук, Марії Кінь, Ірени Данилів і Бриґіди Заяць, „Білі каштани" музика Майбороди, при заспіві Галі Благої і Бриґіди Заяць, „На горі пастернак" муз. Гнатишина і українську народну пісню „Дощик". У виконанні хору „Жайворонки" помітний вплив і праця диригента Л. Стругацького. Хор є гарною і нарівні співочою одиницею і добре репрезентує українське хорове мистецтво.

У дружній і милій атмосфері родинне свято добігло кінця. З короткими промовами — словом подяки та враженнями виступили ювіляти Аполонія Книш, Іван Близнак і Михайло Паска. Учні зі Школи святого Юра вручили Ювілятам подарунки. На закінчення виступив господар свята М. Галів, бажаючи Ювілятам багато кріпкого здоров'я та успіхів у праці.

Н. Н.

Новий професіоналіст

Д-р Михайло Володимир Ганчарик, народжений 6-го березня 1949 р. у Бредфорді, Англія, є сином Антона і Стефанії Ганчарик, з дому Літнянської. Навчання у початковій школі він почав у Флінт, Міч. і через кілька років кожної суботи ходинв до Українознавчої Католицької школи при парафії св. Володимира у Флінті.

д-р Михайло Ганчарик

Д-р Михайло В. Ганчарик належав до Юнацтва СУМА ім. ген. Т. Чупринки і також був активним у спортовому житті (лещатарство та плавання).

У 1967 р. д-р Михайло В. Ганчарик закінчив середню освіту з добрим вислідом в Норт Вестерн Фліті, Мічиґен, а восени 1967 р. його прийняли на дальші студії до Мічіґентського університету, де він одержав бакалярат із стислих наук:

Опісля на дальші студії у 1972 р. його прийнято до Пальмер коледжу хіропрактики в Давенпорті, Айова. Там він перебув чотири роки аж до 2-го жовтня 1976, закінчивши школу з гарним успіхом та одержавши диплом доктора хіропрактика. Відтак д-р Михайло В. Ганчарик переїхав до Флінту і тут практикує у Ґренд Бленку, Міч.

Успіхом д-ра Михайла В. Ганчарика радіють його дружина Дженіс, його батьки та молодший брат Орест. Д-р Михайло В. Ганчарик є членом 303-го Від. УНСоюзу у Флінті.

Василь Лещук
секретар 303 Від. УНС

10-ліття Об'єднання Жінок ОЧСУ в Гартфорді

Дня 24-го жовтня ц. р., Об'єднання Жінок ОЧСУ гідно і величаво відзначили своє 10-ліття бенкетом і відповідною мистецькою програмою.

10-літній Ювілей Об'єднання Жінок започатковано відслуженням Служби Божої в наміренні організації та її членкинь.

Бенкетова частина відбулася в Українському Народному Домі, де входом на залю святочної Президії започатковано Ювілейне Свято. Голова Відділу подруга Софія Радьо, відкриваючи свято, привітала Президію, голову Головної Управи мгр Уляну Целевич, членів з далеких відділів, гостей та подала короткий перебіг історії Відділу, його основоположників та досягнень з перспективи 10-літнього існування.

Зворушливим моментом був привіт посестрам в Україну, які караються по тюрмах і далеких засланнях, що його передала голова Відділу. З черги вона представила господиню свята Іванну Кононів, яка вела дальший хід імпрези.

Після молитви і благословення Божих дарів, що їх довершив о. прелат Степан Баданюк, відбулась спільна трапеза, під час якої голова Відділу представила голову ГУ мгр Уляну Целевич. Вітак відчитано ряд привітів від офіційних чинників, товариств і організацій, як від: сенатора Вейкера, Марії Нестерук, 1-ої голови Відділу, Мирослави Ласовської (з привітом вона переслала образ власного виконання), ГУ СУМА, відділів ОЖ-ту Філядельфія, Боффало, Бостон, Асторія, Ню Йорк, Нюарк та місцевих організацій — 5-го Від. ООЧСУ, О. СУМА, Народного Дому, Союзу Українок, Від. 93, хору „Діброва", письменниці Алли Давиденко, п-ва І. Д. Кульчицьких і від Степанії Бернадин.

Промова мгр Уляни Целевич викликала помітне враження на учасників свята. У своєму слові голова в широкому насвітленні подала загально пророблену працю Об'єднання Жінок та їхні успіхи з перспективи 10-літнього існування організації. Хоча початки, як звичайно, бувають трудні, то в кінцевому висліді наполегливої праці організації Об'єднання Жінок вибились на передове місце в суспільно-політичній праці.

За взірцеву працю Відділу мгр Уляна Целевич вручила китицю квітів голові подрузі Софії Радьо, яка, приймаючи квіти, представила усіх членкинь. В той же сам час молоді членкині Надя Кравець, Оля Кузик і Ірена Якимів вручили квіти голові Відділу за віддану працю для організації.

Усні привіти склали: голова Відділу УККА д-р Осип Теслюк, поет Леонід Полтава склав привіт від Асоціяції Діячів Української Культури, відчитав власний вірш, присвячений „Моїй Україні", а також склав привіт від Української Народної Помочі, Олег Рудзінський вітав від Комітету ПУУК Церкви, а теж вітали голова Відділу ОЖ у Йонкерсі Марія Кульчицька і Галина Климук, голова першого молодечого Відділу ОЖ ОЧСУ в Ню Йорку.

У мистецькій частині хоровий гурток „Горлиці" відспівав пісні: „Ой, летіла горлиця", „Сині очі", „Нагадай, бандуро", „Іванку, Іванку", „Тихо над річкою" і „Слава Україні". Цікавий змістом і стилем був виступ старших сумівок з Нюарку, при акомпаньяменті п. Левицького, який під проводом Іванни Кононів виконав сценку „Вечір на Україні".

Поетеса Ольга Лубська відчитала гумористичну прозу, присвячену Відділові Об'єднаних жінок. Сцена „Пироги", що її виконали Ярослава Шеґда і Роман Заставський, дала цікаво-живий образ, переведений з пісні, та була весело сприйнята присутніми.

На закінчення голова Відділу Софія Радьо попросила голову Петра Шагая до заключного слова.

Свято закінчено відспіванням національного гимну.

Присутні мали нагоду оглянути приготовану на окремому столику працю Відділу в знімках та письмах.

Ювілейне Свято було добре підготоване та взірцево виконане, за що ініціяторам та всім виконавцям належиться признання.

О. Р.

Українці Чікаґо радіють виборчою перемогою

Чікаґо (М. Яременко). — „Громадо, ми перемогли!" Так було написано на афішах в українській дільниці міста Чікаґо, сповіщаючи, що дня 21-го листопада ц. р. в авдиторії Дому СУМА відбудеться зустріч українського громадянства з новообраним репрезентантом від 19 району міста Чікаґо до Стейтової леґіслятури стейту Ілліной, адвокатом Борисом Антоновичем. Біля 400 осіб зібралось на цю зустріч. О год. 6.30 вечора адв. Б. Антонович увійшов до залі в асисті стейтового сенатора з Ля Ґрендж, біля Чікаґо, та репрезентантом 10 району з містечка Джоліст, а приявні вставанням з місць і оплесками привітали свого новообраного, перший раз в історії поселення українців в стейті Ілліной, представника українця. Зустріч, що розпочалася перекускою, відкрила і нею провадила панна М. Гаврилюк. Голова Громадського Комітету за вибір адв. Б. Антоновича, доктор П. Надзікевич, подякував усім членам Комітету, всім жертводавцям, всім працівникам, особливо групі української молоді т. зв. „Бліц групі" та всім громадянам, що голосували за адв. Б. Антоновича. Один з дорадників п. Б. Антоновича, американець, коротко провів аналізу виборчої системи, головно у таких великих містах, як Чікаґо. Після представлення керівників виборчої кампанії з минулого і цього року, була викликана і представлена група молоді, в більшості учні українознавчих шкіл (біля 30), а її провідник, 13-річний Я. Васюнець, сказав: „Приємно бачити Вас, Пані і Панове. Ми знаємо ваші поштові скриньки, ваші двері і стовпи, на яких ми наклеювали летючки. Це є перша наша політична робота. Я і мої друзі горді, що допомогли своєю працею вибрати нашого представника".

Мистецька програма була в руках виключно молоді і складалась з виступів ансамблю „Веснівка", секстету „Червона Рута", театрального гуртка О-ку СУМА ім. М. Павлушкова, а на кінець була забава, під час якої грала молода і багатонадійна оркестра „Промінь", складена з сумівців. Адв. Б. Антонович в своєму слові подякував усім працівникам та виборцям і заявив, що його головне завдання буде:

1. Репрезентувате свій дистрикт (район), в цьому також репрезентувати і пропагувати добре ім'я України. „За чотири дні мого побуту в столиці Іллінойс, Спрінґфілд, всі посли вже знають, що я українець, що я перебував в ДП таборах, а двох з них так зацікавились українською справою, що прийшли сьогодні побачити українську громаду. Наше жіноцтво вишиває для мене українську сорочку, в якій я прийму присягу, як символ приявности України перший раз в історії Ілліной".

2. Відкрити негайно бюро в українській дільниці, що буде ведене молодими українськими професіоналістами з порадами для наших людей, включно з тим, як зберегти спокій в українській дільниці від злочинного елементу, що є по великих містах.

3. Третє моє завдання буде пильно із розсудом господарити ресурсами багатого Стейту Іллінойс, — говорив новообраний асамблімен адв. Б. Антонович.

Від членів Комітету виступив ще В. Яворський, а всі присутні проспівали своєму представникові „многая літа". Батько Бориса проф. Адам Антонович, від себе склав подяку всім за підтримку його сина у виборах. Панна М. Гаврилюк склала окрему подяку Вірі і Вол. Яворським, власникам українського ресторану, що поставили себе до диспозиції виборчого Комітету.

ВИСТАВКА ЛЯЛЬОК В ДЕТРОЙТІ

Детройт (І. Б.) — Український Комітет 200-річчя Незалежности ЗСА та 100-річчя Українського Поселення, під проводом д-р Марусі Бек, голови Комітету, як одну із своїх імпрез влаштовує „Виставку українських ляльок" в головній бібліотеці при вулицях Кесс та Кирби. Ляльки є власністю 81-го відділу Союзу Українок Америки. Виставка триватеме до 30-го листопада.

Виставка находиться на першому поверсі бібліотеки при вході з вулиці Кесс. Як інформує управа бібліотеки, вже в перших днях виставки оглянуло її сотки осіб, головно студенти з поблизьких університетів та відвідувачі бібліотеки.

ТАРЗАН, Ч. 7662. Починається бій!

A DAY OF GLORY... WE DISPOSE OF AN ENEMY— AND GAIN A TREASURE...
IF THIS GUN WORKS I RID THE EARTH OF SOME VERMIN— AND SAVE MY NECK IN THE PROCESS...
THEN...
RA-TA-TAT-T

Це для нас день слави... Ми позбудемося ворога і здобудемо скарб...

...Якщо цей кулемет ще функціонує, то я відправлю на той світ трохи наволочі...

і в той самий час врятую себе...

Тоді...
Тра-та-та-та!!!

КОНҐРЕСОВІ ВІСТІ
орган Українського Конґресового Комітету Америки

Ч. 13-14 ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД, 1976 РІК Ч. 13-14

НЕ СТАТУТ, А ЛЮДИ...

XII Конґрес українців Америки став ще одним доказом, що ніяка велика подія, ніяке суспільне явище не є в цілості і подробицях "чорні", ані теж "білі". Ніхто ніколи — не тільки з опозиції, але й із "естаблішменту" — не твердив, що все в УККА досконале. Тому й раз-у-раз змінювано статут і тому й велися безперервно спроби, щоби ця наша громадсько-політична репрезентаційна верхівка була кращою. На XII Конґресі переведено теж різні зміни. На жаль, замало було призадуми над тими змінами, надто пізно почала працювати Статутова Комісія, а не знаючи, які зміни зайдуть у статуті — не могла завчасу радити Номінаційна Комісія. Забагато зверталося увагу на писаний текст статуту, замало на людей, які мають постанови статуту здійснювати.

Коли дивитися на недавній XII Конґрес, то навіть з цієї короткої перспективи можна ствердити деякі дуже позитивні, але й деякі дуже негативні риси Конґресу. Найбільшим позитивом був факт, що сотні діячів з'їхалися на Конґрес навіть з найбільш віддалених стейтів і міст, де існують наші зорганізовані громади, включені в систему УККА, і не було між отими сотнями наших громадян напевне ні одного, який хотів би зла, а не добра Українському Конґерсовому Комітетові, дармащо кожний рад був переводити "направу" на свій лад. Не було ні в кого заміру валити УККА і була одностайна думка, що УККА це таки наша найбільш необхідна громадська верхівка. Збережено принцип, що УККА — це централя централь. Збережено принцип, що зпоміж усіх існуючих в Америці українських вартостей — Церкви і Братські Союзи є таки вартостями найтривкішими і хоч колишні культурно-освітні функції Союзів перейняли вже різні інші спеціяльні організації, то таки числом свого членства і повагою у громадянстві Союзи все ще відіграють та повинні грати провідну ролдю.

Зреалізовано тепер ідею, що її висунув був ще на XI Конґресі представник Українського Лікарського Товариства, щоб завести ротаційну систему для фактичного голови (екзекутивного віце-президента, приймаючи, що президент повинен перебувати у Вашинґтоні). Ціль того внеску — проти "засидження" одної людини на тому самому керівному становищі. Добре теж сталося, що скасовано Політичну Раду, добре теж сталося, що обмежено число Екзекутиви й новоствореної Крайової Ради, але не відомо ще, чи ця новостворена Крайова Рада не буде наслідувати своєї попередниці — Політичної Ради і Ради Директорів —, себто занурювати кожну конструктивну справу у

Загальний вид — початок 12-го Конґресу.

море слів. Не відомо, чи з переведеною на XII Конґресі реформою статуту переведеться прикметна українським людям риса вдачі — балакунство, яке було нещастям давніх керівних органів УККА. Це не була вина давнього ніби кепського статуту — це була вина людей, і хоч тепер переформовано статут — не відомо, чи зреформовано також людей...

Але ж на тому XII Конґресі були й глибокі тіні, були поважні прогріхи. Крім одної гарної доповіді і крім указування на Шкільній Комісії на грізний поступ асиміляції до англомовного оточення — не було на пленумі мови про трагічну ситуацію в Україні, про ту ситуацію в Україні, яка імперативно домагається єдности й з'єднаної дії вільного українського суспільства, — не було на XII Конґресі тієї атмосфери, яка була б гострою реакцією на русифікаторський курс, на всю систему терору, яку завів в Україні окупаційний режим. Коли б XII Конґрес стояв під сильним враженням дійсности в Україні, то логічно повинен би витрачати менше слів на спори за букву статуту, а більше на потребу діяти гармонійно з почуттям реалізму, а не з наставленням на "мою" перемогу. Бо ж ішлося не про інтерес тієї чи іншої партії, групи, організації, а про інтерес української справи.

Більшість того, про що лилися потоки слів, стосувалося теорії. Щойно практика викаже, чи правильно велося бої за букви статуту, чи правильно переведено оті "структуральні зміни", про які так голосно і гаряче говорилося на засіданнях давніх Політичної і Дирекційної Рад., щойно практика викаже, чи створено кращі можливості для ділового діяння Українського Конґресового Комітету Америки.

ДЕПЕША ДЖ. КАРТЕРА ДО УККА

ДО УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ.

Дуже мені прикро, що не можу бути приявним на цьому XII Конґресі УККА, але цією дорогою хочу виявити моє зобов'язання супроти ідеалів Вашої організації, і сказати Вам з притиском, що я поділяю з українськими американцями історичне бажання свободи і незалежности для всіх людей світу.

В часі довгих місяців передвиборчої кампанії я стрічав багато українських-американців. Я їх вислухував та прийшов до висновку, що вони горді, незалежні люди, які люблять свободу, охочі включитися в працю для поліпшення своїх околиць, бути активними в конституційній демократії, щоб зберігати своє віровизнання та поборювати тоталітаризм поза межами ЗСА. Мені ясно і надіюся, що Вам також, що наші мрії і бажання обопільні.

Сьогодні я заявляю Вам, що президент Форд не розуміє тих цілей. В смутку радше, ніж у гніві, кажу, що це неймовірне і ганебне, що після 25 літ в Конґресі і 2 років на пості президента пан Форд перед американським народом і цілим світом, заявив що "в Східній Европі не існує совєтської домінації".

В 1975 році Генрі Кіссінджер і през. Форд їздили до Гельсінок підписувати угоду запоруки зрозуміння і співпраці в Европі, "Гельсінкську умову". Вона мала довести до більшої особистої свободи східньо-европейських народів та народів Совєтського Союзу. Однак умовини погіршилися а п. Форд і п. Кіссінджер не звертали на це своєї уваги.

Список совєтського нехтування підставових людських прав — довгий. Вони продовжують заглушення радіо-передач "Радіо Вільної Европи" та "Радіо Свободи", щоб не допустити правди до мільйонів населення, що живе в так названій Солженіцином "Заглушеній Зоні". День в день сотки тисяч совєтського війська та тактичного летунства на тих землях, пригадують українцям і народам Східньої Европи про їх "свободу". Нікому тут на залі не треба пригадувати про совєтське нищення українських католицьких і православних Церков. Спогади цього релігійного переслідування є засвіжі, а біль завеликий, щоб забути. А все ж, релігія мільйонів жидів, католиків і баптистів дальше переслідувана.

Чи сподіються від нас байдуже мовчати, коли великий український патріот Валентин Мороз ув'язнений за "злочин" проповідування свободи для всіх українців, щоб вони могли жити в ім'я своєї багатої культури та традиції? През. Кеннеді і Папа Іван не відвернули спини до Кардинала Сліпого і я обіцяв Вам, що не відверну спини до Валентина Мороза, ані до надій, яких він є символом.

Гельсінкська Умова є головно перемогою Совєтського Союзу. Коли я стану президентом, то провірю цей слабий і недостаточний документ. Я не боюся завзятих торгів зі Совєтським Союзом.

Я зроблю детант двосторонньою дорогою.

Бажаю Вам успіхів і прошу Вашої піддержки, а разом зможемо воскресити мрії про волю всім людям.

З привітом
Джімі Картер

Слава Ісусу Христу !

TEL (416) 924-2381

EPARCHY OF TORONTO
CHANCERY OFFICE
61 GLEN EDYTH DRIVE
TORONTO, ONTARIO
M4V 2V8

Торонто, 6 жовтня 1976

До Світлого Конґресу
У К К А
Ню Йорк - З. С. А.

Світлий Конґресе УККА !

Злука всіх проводів Товариств у Вашому Конґресі стає могутнім чинником у нашому церковному і національному житті. Треба централізувати всі розбіжності й вказати один спільний напрям в остаточному ділянні для всіх, і це буде великий поступ в нашому житті. Дай Боже, щоби Ваш Конґрес увінчався якнайкращими успіхами та й вказав дороговказ для всього Українського Народу.

Не маючи змоги брати участь особисто, пересилаємо оцим наше Патріярше Благословення.

Благословення Господнє на Вас !

- Патріярх

БЕНКЕТ. Промовляє віце-през. Н. Ракефеллер. Праворуч: проф. Л. Добрянський, през. УНР в екзилі М. Л. Лівицький, асистент президента М. Куропас, асист. през. Буруді, Говард Сарджент, о. міт. Мирослав Харина, пані Іванна Рожанковська (СУА), проф. Ґадзінський (голова Гетьм. Руху), мґр. І. Базарко.

Друга депеша обраного в міжчасі на президента ЗСА Джімі Картера була в цілості, в англійському оригіналі та українському перекладі, друкована у "Свободі" ч. 214 з 6 листопада. У тій своїй депеші з 28 жовтня ц. р. Дж. Картер висловлює свій "великий подив до народу України".

Що далі, або: УККА існує і мусить діяти

Чи комусь подобався чи не подобався XII Конґрес українців Америки — немає великого значення. Зате має значення факт, що існує в Америці велика громада українських людей та існує їхня організаційна верхівка у постаті Українського Конґресового Комітету, яка мусить далі діяти. Існували й існують проблеми, важливіші за всі суперечки довкола статуту УККА та приявність у його керівних органах за схваленими поправками в статуті — тієї чи іншої нашої організації.

Вказати би на найважливішу проблему збереження української особовости у вільному світі, конкретно, що стосується Америки — протидіяння щораз грізнішому процесові асиміляції нашої громади до її англомовного оточення. Це вже недискусійна правда, що найперший обов'язок зберегти своїх дітей при українстві мають батьки, вони мусять мати такий духовий зв'язок з дітьми і створити дома таку атмосферу, щоби їхні діти психічно були наставлені проти мішаного подружжя, — щоби вони відчували потребу вивчати предмети українознавства, щоби вони почували себе частиною Українського суспільства, при всьому сантименті і всій льояльності, що їх мусять мати супроти американської країни свого народження. Але школи в Америці є здебільша школами при церквах. Тому одним із найперших завдань Крайової Ради й Екзекутиви здійснити те, над чим радили і що рекомендувала Шкільна Комісія: перевести наради з Єрархами обох Церков про шкільні справи, — яких способів ужити, щоб число парафіяльних шкіл не маліло, а зростало, як покращати методику навчання, як наладнати тісну співпрацю з УККА у шкільних і виховних справах. Є, наприклад, нарікання на шкільні підручники. Треба перевірити, чи і наскільки ці нарікання оправдані, чи — наприклад — оправданими є закиди з батьківських і педагогічних кіл, що передруковується поважним коштом підручники, які цього не варті, — як тісніше пов'язати школи в системі Шкільної Ради з тими, які є поза цією системою.

Другий цілий комплекс справ — це економічний відтинок. Наші кредитівки і щадничі каси, поруч із Союзами, зібрали вже величезний капітал, що його проте не видно, чи радше видно дуже слабо у громадському житті, за вийнятком мортґеджів на доми і розмірно невеликих субвенцій. Очевидно, що всі наші установи суверенні, ніхто до їхніх внутрішніх справ і їхньої господарки не має права втручатися, проте можна і треба перевести такі розмови верхівки УККА з авторитетними керівниками нашого економічного життя, які наблизили б той наш економічний світ до УКонґресового Комітету і затіснити їх співпрацю.

Ось такі дві ділянки діяльности, що стоїть перед новими керівними органами УККА. А є їх багато більше.

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА УККА

(За комунікатом від Номінаційної Комісії)

Президія:

Президент — проф. д-р Лев Добрянський, Екзекутивний заступник президента — Йосиф Лисогір (УНС) (з домовленням про ротацію по одному році із заступниками президента від УРС, "Провидіння" та УНП). Заступник президента . . . . (УРС), заступник президента — о. шамб. Мирослав Харина ("Провидіння"), заступник президента — Володимир Мазур (УНП), заступник президента — Христина Навроцька (СУА), заступник президента — д-р Михайло Снігурович (Відділи УККА), заступник президента — проф. д-р Богдан Гнатюк (ОДВУ), заступник президента — . . . . (Професійні Організації), заступник президента — Ярослава Рубель (Молодечі Виховні Організації), заступник президента — д-р Володимир Ґалан (ЗУАДК), секретар — ред. Ігнат Білинський (ООЧСУ), секретар — . . . . (УРС), скарбник — мґр Уляна М. Дячук (УНС), адміністративний директор — мґр Іван Базарко.

Члени Крайової Екзекутиви:

Проф. д-р Петро Стерчо (НТША), проф. д-р Василь Омельченко (УВАН), мґр Андрій Чорнодольський (Відділи УККА), д-р Олександер Білик ("Провидіння"), Лев Футала (УНП), Стефанія Букшована (Т-во Прихильників УНР), д-р Марія Квітковська ("Золотий Хрест"), мґр Уляна Целевич (ОЖ ОЧСУ), ... (Студентські Організації), проф. Іван Телюк (Рада Комбатантських Організацій), мґр Євген Лозинський ("Самопоміч"), Михайло Шашкевич (Організація Оборони Лемківщини), проф. д-р Едвард Жарський (Шкільна Рада), ... (Асоціяція Українських Професорів), мґр Ярослав Савка (УГОА).

Контрольна Комісія УККА

Мґр Іван Винник — голова (ООЧСУ), д-р Іван Скальчук (УНС), ... (УНС), Стефанія Вовчак ("Провидніння"), Маріян Кормило (УРС), інж. Михайло Нич (ОДВУ), дир. Іван Поритко (ОбВУА), ... (ЦУКА), ... (Професійні Організації), д-р Ілля Карапінка (УГОА), ... (СВУ).

Крайовий Громадський Суд УККА

Мґр Роман Гуглевич — голова, д-р Микола Ценко, д-р Роман Клюфас, мґр Адам Гординський, радн. Богдан Ластовецький, проф. д-р Осип Андрушків, мґр Аскольд Лозинський (д-р Богдан Футей), д-р Олександер Соколишин, д-р Нестор Олесницький.

Члени Крайової Ради

Раїса Куделя — Український Золотий Хрест, Лідія Белендюк — Український Золотий Хрест, д-р Іван Флис — Український Народний Союз, Марія Душник — Український Народний Союз, Степан Кулик — ОУРДП, Григорій Полчій — Українсько-Американські Ветерени, д-р Михайло Пізнак — Український Інститут Америки, д-р Е. Старух — ГУ Укр. Амер. Купців і Промисловців, д-р М. Кушнір — Об'єднання Мистців та АДУК, інж. Л. Калинич — Об'єднання Мистців та АДУК, Іван М. Самійленко — Асоціяція Бувших Українських Політ. В'язнів Совітських Концтаборів, мґр О. Луцький — Братство кол. Вояків І-ої Української Дивізії УНА, Р. Данилюк — Братство кол. Вояків І-ої Української Дивізії УНА, Квітка Семанишин СУСТА, Юрій Серант — СУСТА, Богдана Чарториська, — ОЖ ОЧСУ, Марія Нестерчук — ОЖ ОЧСУ, Оксана Ґенґало — ЗУАДК, Андрій Ластовецький — Пласт, С. Паладович — Пласт, ред. Антін Драган — "Свобода", мґр Мирон Утриско — Т-во Бойківщина, мґр Уляна Мазуркевич — Комітет Оборони В. Мороза, Михайло Кавчак — Організація Оборони Лемківщини, Юліян Ревай — Карпатські Українці, о. В. Базилевський — УГОА, д-р Б. Коваль — УГОА, д-р Іван Козак — ОбВУА, Іван Данківський — ОбВУА, мґр Ірина Падох — СУА, О. Ставнича — СУА, д-р Матвій Стахів — НТША, д-р П. Богданський — НТША, д-р Василь Палідвор — "Самопоміч", радн. Б. Ластовецький — "Самопоміч", Ананій Никончук — УНП, Орест Щудлюк — УНП, д-р В. Шебунчак — ОДВУ, М. Панасюк — ОДВУ, мґр Іван Скочиляс — Відділ УККА Філядельфія, ред. Ігор Длябога — ТУСМ, Б. Потапенко — ТУСМ, Анатоль Гончарів — Політичні В'язні, В. Гладкий — АБН, М. Ковальчин — Т-во кол. Вояків УПА, Мирослав Шміґель — СУМА, Євген Гановський — СУМА, д-р Антін Жуковський — Об'єднання Прихильників УНР, інж. Всеволод Саленко — Об'єднання Прихильників УНР, Дементій Мельник — СЗСУ — СП, Олександер Сіверський — СЗСУ — СП, д-р Ярослав Бернадин — "Провидіння", Мирон Баранецький — "Провідіння", В. Домашович, Бапт. Об.

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

Перше засідання покликаної до життя на 12-му Конґресі українців Америки Крайової Ради як І пленарне засідання Екзекутиви відбудеться 4 грудня ц. р. в конференційній залі новопридбаного дому УККА в Ню Йорку. Передбачується м. І. справами — кооптування до Крайової Ради додаткових членів.

ДЕЛЕҐАТИ XII КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

В XII Конґресі Українців Америки взяли участь через своїх повноправних делеґатів такі установи, організації і товариства:

ВІДДІЛИ УККА ... 75, —

ПЛАТНИКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ... 18, —

БРАТСЬКІ СОЮЗИ: Український Народний Союз... 40, — СУК "Провидіння" ... 20, — Українська Народна Поміч ... 18, — Український Робітничий Союз ... 14 (185), —

ПОЛІТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ: ООЧСУ ... 35, — ОДВУ ... 16, — ОПУР ... 5, — СВУ ... 4, — ПАБНА ... 3, — СЗСУ-СП ... 3, — УГОА ... 3, — УНДС ... 2, — ОУРДП ... 1, — Ком. Оборони В. Мороза ... 1, —

ПРОФЕСІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ: ... 73, — ТУІА ... 6, — УЛТПА ... 3, — Т-во Укр.-Амер. Купців, Підприємців і Професіоналістів ... 3, — УААУП... 3, — ТУП ... 2, — ТУК ... 2, — СУЖА ... 1, — ТУБА ... 1, —

КРЕДИТОВІ: Самопоміч ... 9, — Будучність — Дітройт ... 2, — Певність — Чікаґо ... 2, — СУМА — Йонкерс і Гартфорд ... 2, — Дніпро — Бофало ... 1, — Православна Кред ... 1, — Кредитова Кооператива — Бавнд Брук ...1, — (18).

МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ: СУМА ... 27, — Пласт ... 12, — ТУСМ ... 10, — ЗАРЕВО ... 3, — СУСТА ... 2, — МУН ... 1, (55)

НАУКОВІ УСТАНОВИ: НТШ ... 3, — УВАН ... 1, — Українське Наук. Т-во — Балтімор ... 1, — Карпатський Дослідний Центр ... 1, — Фундація УВУ ... 1, — (7)

ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ: 1 УД-УНА ... 6, — Т-во б. В УПА ... 4, — ОбВУА ... 3, — Укр.-Амер. Вет. ... 3, — СВУР ... 1, — Б-во УСС ... 1, — УСПВ ... 1, — Асоц. б. УПВ ... 1, — (20)

НАРОДНІ ДОМИ: ... 13, —

ЦЕРКОВНІ ОБ'ЄДНАННЯ: ... 13, — Парафії і Брацтва ... 4, — ЛУК ... 2, — Т-во за Патріярхальний Устрій УКЦ ... 1, — (7)

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ: СУА ... 28, — ОЖ ОЧСУ ... 14, — УЗХ ... 5, — УЖДО ... 1, — (48)

ДОПОМОГОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ: ОУА "Самопоміч" ... 11, — ЗУАДК ... 1, — (12)

ШКІЛЬНА РАДА ... 2, —

ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ... 5, — (7)

РІЗНІ: Українсько-Амер. Горожанський Клюб ... 4, — Організація Оборони Лемківщини ... 3, — Бойківщина ... 2, — Черемош ... 1, — Діброва 1, — Пластприят ... 1, — Український Амер.-Респ. Клюб ... 1, — Ліґа Американців Українського Походження ... 1, — (14)

КУЛЬТУРНІ ОРГАНІЗАЦІЇ: Хори ... 5, — АДУК ... 2, — УІА ... 2, — ОМУС ... 1, — Танкова і Фільмова Студія В. Авраменка ... 1, — (11)

РАЗОМ 491

Члени Керівних Органів УККА які згідно зі статутом мають повні права делеґатів, але не були делеґовані організаціями.

Екзекутива ... 8, —
Політична Рада ... 6, —
Контрольна Комісія ... 4, —
Громадський Суд ... 2, — (20)

РАЗОМ 511

Вибори й новий Президент

Президентські вибори в Америці мають вже свою традицію. Вони також до деякої міри "скомерціялізовані": афіші, летючки, газетні та радіо- і телевізійні оголошення і вся галаслива пропаганда коштують кандидатам велетенські суми, які йдуть до кишень підприємствам, які тому дивляться на вибори під кутом — бизнесу. Все ж, двопартійна система із правиборами звужує поле для агітаційних герців. Велику — чи не найбільшу — ролю грає не ідеологія, а особистість — "персонеліті" — кандидата. Демагогія має широке застосування також в американському політичному житті, але існують два моменти характеристичні для кожночасних виборів, такі, що їх повинні навчитися українські люди, американські громадяни: пошана для демократичної більшости і джентлменство у відношенні до переможеного противника.

В останніх президентських виборах люди вагалися, на кого з двох кандидатів голосувати. Доказом цього малесенька різниця голосів — однаково безпосередніх, як електоральних — що рішила про вислід. Уперше в історії Америки поважний вплив на вислід виборів мав національний момент. Хоча президент Форд сам полетів на конвенцію "Польонії", проте стейти Віскансін і Огайо, де в деяких округах компактною масою поселені поляки, голосували за Джіма Картера — це був безумовно наслідок нещасливої заяви президента Форда, що в Східній Европі нема совєтського панування... Це "мементо" на майбутнє, що слід рахуватися з "етнічними групами". Як звичайно, як наказує американська традиція, негайно після проголошення висліду виборів — забувається все неприємне, що кандидати говорили у виборчій кампанії один одному. Переможені ґратулювали переможцям. Президент Форд обіцяв Джіммі Картерові найприхильнішу співпрацю при передачі влади й на майбутнє для добра країни, і з черги новообраний президент компліментував Президента та дякував йому за ввічливість.

З досвіду відомо, що щедрою рукою розсипувані кандидатами під час їхньої виборчої кампанії обіцянки — або цілком йдуть в забуття, або здійснювані в мінімальній мірі. Все ж, коли новообраний президент Картер за найперший свій пропагандивний аргумент вжив закид президентові Фордові, що той своїм підписом під Гельсинкський договір віддав Східню Европу під володіння Совєтам та взагалі признав за Совєтами їхній стан посідання, то його політика у відношенні до Совєтів не зможе піти яскраво по лінії детанту. Головний тон агітації Картера було проповідництво моралі і чесности, цей ідеалістичний напрямок каже сприяти ідеалам волі і справедливости, а не тій "реалістичній" аргументації, якою користується Генрі Кіссінджер у виправдуванні своєї ультральояльности супроти Совєтського Сзюзу з його "внутрішніми" справами. Очевидно, трудно сказати, як у практиці проявиться політика американського Уряду в найважливішій для нас закордонній політиці, але також у таких важливих для нас справах, як поборювання злочинства, безробіття, опіки над здоров'ям громадян і ін. Однак одне не підлягає сумніву: всі американські громадяни українського роду, без уваги на свої симпатії-антипатії у відношенні до кандидатів з останніх виборів, шанують і шануватимуть висліди цих виборів. Місцеві українські громади повинні нав'язати зв'язки з новими чи переобраними конґресменами й сенаторами своїх округ та стейтів, а вся українська громада буде підтримувати новий Уряд, старающися впливати на нього, щоби він рахувався з потребами нашої (як і інших) національної групи, щоби виступав в обороні людських прав,брутально топтаних в Україні, та щоби зробив відворот від політики поділу світу на сфери впливів із запевненням Совєтам жорстокої диктатури в їхній "сфері".

Павло Дорожинський

Важливіші зміни в статуті УККА

Статутова Комісія УККА, що була обрана Радою Директорів на засіданні дня 1 травня 1976, працювала в складі: д-р Іван Флис — голова, д-р Богдан Дзерович — заст. голови, Павло Дорожинський — секретар і члени: д-р Ірена Падох, мґр Ярослав Рак, Олексій Шевченко та мґр Євген Лозинський (опісля на місце останнього прибув д-р Володимир Несторчук). Дорадниками були обрані: д-р Вікентій Шандор, д-р Петро Стерчо, полк. Петро Самойлів і Маріян Кормило.

Статутова Комісія відбула впродовж літніх місяців 20 засідань та виготовила на підставі зголошених проєктів, які наспіли від 7 окремих установ та організацій, новий проєкт статуту УККА. Проєкти до змін статуту УККА зголосили і переслали до приписаного статутом речинця слідуючі організації:

1. Конференція Професійних Товариств; 2. Організація Державного Відродження України (ОДВУ); 3. Політична Рада УККА; 4. Відділ УККА — Повіт Морріс; 5. Відділ УККА — Нюарк-Ірвінґтон; 6. Координаційна Рада Вдділів УККА — Ню Джерзі; 7. Конференція Українських Молодечих і Студентських Організацій.

Згідно із визначеним статутово речинцем Статутова Комісія розіслала при технічній допомозі канцелярії УККА членським організаціям новий проєкт статуту. До підготованого Статутовою Комісією нового проєкту статуту УККА деякі організації зголосили нові поправки і у зв'язку із цим Статутова Комісія мусіла поробити в останніх днях перед Конґресом поновні зміни та доповнення до уже приготованого проєкту.

Не зважаючи на дуже короткий час, Статутова Комісія всетаки предложила усім делеґатам XII Конґресу УККА: 1) повний текст діючого (зобов'язуючого) до того часу статуту та 2) рівночасно повний текст нового проєкту статуту УККА з поправками та доповненнями.

У деяких випадках, зокрема у розділах та точках статуту, щодо яких були засадничі різниці поглядів серед членів Статутової Комісії та щодо яких не можна було знайти повного узгіднення, а були 2 окремі проєкти, Статутова Комісія предложила Конґресові до вибору 2 альтернативи. В першу чергу це відносилося до посту голови Крайової Ради: а) чи має бути він окремо вибраним, б) чи має очолювати Крайову Раду екзекутивний заступник президента, який на основі окремого домовлення поміж Братськими Союзами буде щороку ротаційно черґуватися.

XII Конґрес УККА вислухав і схвалив Статутові зміни і поразки в Розділах V до XII. Через брак часу Конґрес взагалі не розглядав проєктів змін статуту в Розділах І до IV.

Основні зміни в дотеперішньому статуті УККА наступили в Розділах V та VII, тобто Ради Директорів (V) та Політичної Ради (VII). На місце обох Розділів (V і VII) прийшов один Розділ (V) — *Крайова Рада УККА*, яка вступила на місце дотеперішньої Ради Директорів та Політичної Ради.

Для орієнтації подаємо деякі важливіші зміни.

* * *

РОЗДІЛ V.

Крайова Рада УККА.

1. В часі між Конґресами Українців в Америці Крайова Рада УККА є найвищим керівним органом УККА.

2. Крайова Рада УККА в межах постанов цього статуту та ухвал КУА опрацьовує і схвалює пляни діяльности УККА, одобрює діяльність Екзекутиви УККА та в разі потреби справляє плянування її діяльности.

3. Крайова Рада УККА складається із:

а) Екзекутивного заступника Президента УККА, який є одночасно головою Кр. Ради.

б) по одному делеґатові, призначеному найвищими на терені ЗСА зверхниками українських віровизнань,

в) по одному делеґатові від кожної активної краєвої чи центральної організації; центральні організації, що мають більше чим 10 активних відділів, мають право делеґувати ще одного додаткового делеґата,

г) голови, чи їх заступники тих 12-ох відділів УККА, які за листою усталюваною 1 травня кожного року канцелярією УККА, зібрали в попередньому році найбільшу суму національного датку, при чому з одного стейту не може бути визначених більше чим три відділи,

ґ) делеґатів виховних і наукових інституцій, які не мають фізичних членів, а яким Крайова Рада признає право членства,

д) членів Крайової Екзекутиви УККА.

4. Голова Крайової Ради має до 2-ох тижнів по КУА скликати першу нараду Крайової Ради та доповнити президію Кр. Ради вибором двох заступників та двох секретарів.

5. Для запевнення тяглости у працях плянування діяльности УККА, члени Кр. Ради повинні діставати мандати від своїх організацій на цілу каденцію Кр. Ради. Ця постанова не відноситься до тих членів Кр. Ради, які входять до неї з титулу посту вибираного в їх організаціях кожного року. Члени Кр. Ради повинні брати участь у нарадах пленарних та нарадах комісій лише особисто.

6. Краєва Рада відбуває свої звичайні наради 4 рази до року. Надзвичайні наради відбуваються з ініціятиви президії Кр. Ради, або на пропозицію президії Екзекутиви. Така нарада має бути скликана Президією Кр. Ради до двох тижнів від одержання домагання канцелярією УККА.

7. На нарадах у місяці грудні Кр. Рада заслуховує, розглядає та одобрює річні звіти членів Кр. Екзекутиви, ухвалює бюджет і пляни діяльности для Екзекутиви УККА.

8. Усі члени Кр. Ради мають обов'язок активно працювати над сповнюванням завдань Кр. Ради, зокрема над плянуванням діяльности як члени щонайменше одної комісії Кр. Ради.

9. Для плянування діяльности й опініювання звітів з діяльности поодиноких ділянок праці Екзекутиви УККА, Кр. Рада творить комісії. Ці комісії працюють під проводом вибраних зпоміж себе голів та в їх склад входять референти даних секторів у Екзекутиві. Наради комісій мають відбуватися щонайменше 4 рази в році.

10. Під час нарад Кр. Ради УККА члени Екзекутиви не голосують при розгляданні Кр. Радою діяльности Екзекутиви. Вони голосують лише у справах загально-національних та напрямних внутрішної та зовнішної політики УККА.

11. На кожних звичайних нарадах Кр. Ради, президія Кр. Екзекутиви складає звіт з діяльности цілої Кр. Екзекутиви за час від останнього звіту.

12. Під час нарад Кр. Ради УККА члени Екзекутиви не голосують при розгляданні Кр. Радою діяльности Екзекутиви. Вони голосують лише у справах загально-національних та напрямних внутрішної та зовнішньої політики УККА.

РОЗДІЛ VI

Краєва Екзекутива УККА.

Завданням Кр. Екзекутиви УККА є в рамах статуту та постанов КУА, виконувати пляни й Директиви Кр. Ради та репрезентувати УККА.

2. Конґрес Українців в Америці вибирає Краєву Екзекутиву УККА в складі:

а) Президент УККА,

б) екзекутивний заступник президента,

в) 9-тьох заступників президента

г) двох секретарів (українського і англомовного)

ґ) скарбник

д) адміністративний директор, — всі вони творять президію Екзекутиви УККА та

е) 15 членів — референтів.

3. Краєва Екзекутива вирішує усі справи на нарадах,, що відбуваються що 2 місяці. У випадку потреби негайного вирішення справи, вирішує її президія Кр. Екзекутиви, а рішення це мусить бути предложене найближчій нараді Кр. Екзекутиви до ратифікації.

4. Усі члени Кр. Екзекутиви мають обов'язок брати участь в нарадах Кр. Ради.

5. Подрібний поділ функцій поміж поодинокими членами Кр. Екзекутиви реґулюватиме правильник, кожночасно Кр. Екзекутивою.

6. Починаючи від XII Конґресу Українців Америки на цей самий пост у керівних органах УККА можна обирати цю саму особу лише на дві чергові каденції.

7. Президент і Адміністративний Директор можуть бути обрані персонально, бе огляду не представництво одної з членських організацій.

З уваги на брак місця пропускаємо Розділи VII (Стейтова Рада Відділів УККА), VIII Статутова Комісія) і IX (Контрольна Комісія).

Деякі зміни наступили також в *Розділі X — Крайовий Громадський Суд УККА* Та *Розділ XI — Загальні постанови.* Однак нема тепер можливости зреферувати всі зміни нового статуту. Зробить це напевно в найближчому часі головна канцелярія УККА, виготовляючи змінений і повний текст нового статуту УККА.

Павло Дрожинський
секретар Статутової Комісії УККА

UKRAINIANS IN PHILADELPHIA

Program of Cultural Events

СКВУ І УККА

З проголошеного в українській пресі повідомлення про засідання Секретаріяту СКВУ з 25 вересня ц. р. виходить, що однаково у несвітливому стані фінансів Секретаріяту, як у відході адвоката Андрія Семотюка з становища керівника бюра СКВУ в Ню Йорку, як місті осідку Об'єднаних Націй, завинив виключно Український Конґресовий Комітет Америки включно з членами Секретаріяту СКВУ з терену ЗСА. Тому, щоби у широких колах українського суспільства не залишилося таке враження, слід коротко ствердити:

1) В тому Повідомленні сказано, що видатки СКВУ від січня до вересня 1976 року становлять суму біля дол. 100.000.00, з того дол. 40,000.00 на Бюро СКВУ в Торонті, дол. 19,000.00 — на Бюро в Ню Йорку, та дол. 31,000.00 — на діяльність інформаційної Служби при СКВУ та на інші видатки. Мусимо тут зазначити, що в днях 7-го і 8-го лютого 1976 року відбулася пленарна сесія СКВУ, на якій схвалено бюджет в приходах на цілий рік 1976 — дол. 80,000.00, як і в розходах — видано більшу суму, як було затверджено на пленарному засіданні на цілий рік?!

І коли, наприклад, від січня до вересня ц. р. на бюро Секретаріяту СКВУ у Торонто видатковано 40.000 дол., а між іншими видатками видатковано 5.300 дол. на покриття коштів у зв'язку з подорожжю Леоніда Плюща з родиною до Північної Америки, то несправедливо твердити, що "СКВУ має величезний дефіцит, спричинений недобором вплат з терену ЗСА".

2) У тому повідомленні з Секретаріяту СКВУ сказано, що "потрясаючою вісткою на нарадах (Президії Секретаріяту СКВУ) була несподівана відмова адв. Андрія Семотюка дальше займати пост керівника Бюра в місці осідку ООН в Ню Йорку". Президія УККА виявила якнайбільше симпатії і реальної допомоги п. адв. Семотюкові після його приїзду до Ню Йорку. Найголовніше, що тільки завдяки УНСоюзові, як видавцеві "Свободи" та її головному редакторові п. Семотюк міг старатися за його пресову акредитацію в ООН. Члени Екзекутиви УНСоюзу подбали за пристойне помешкання для п. Семотюка і його матері. Адв. Семотюка запрошено на засідання Політичної Ради і на обмін інформаціями. Однак п. Семотюк зараз від свого приїзду зв'язав себе з середовищем, яке не належить до системи УККА і є виразно вороже УККомітетові, та тісно співпрацював з діячами, приналежними до опозиційної супроти УККА організації. Це проявилося яскраво у зв'язку з приїздом до Північної Америки Леоніда Плюща і його родини. На цьому тлі виник конфлікт між Секретаріятом СКВУ у Торонто і УККА, бо Екзекутива УККА вважала, що коли п. Семотюк діє на терені ЗСА, то повинен тісно співпрацювати в першій мірі з УККА і членами Секретаріяту СКВУ з ЗСА. Цей конфлікт тягнувся довго і був добре відомий членам Секретаріяту СКВУ в Торонто, тому дивно звучить, що відмова п. Семотюка від його посту бути далі керівникою бюра СКВУ в Ню Йорку бла "потрясаючою вісткою" і "несподіваною", із скиненням вини за ту відмову на "неґативне наставлення зборку ключових членів Секретаріяту СКВУ з терену ЗСА до нього і його праці". Ніхто з терену ЗСА не був згори упереджений до особи п адв. Семотюка, всі були раді йому допомогти у праці для загального українського добра, але сам тільки п. адв. Андрій Семотюк своєю поведінкою і методами праці унеможливив був гармонійну співпрацю з ним. Згадане повідомлення у "Свободі" цілком усе це промовчує і централя УККА теж цього не виявила б, як би не виразне обвинувачення, скероване у тому повідомленні проти "ключових членів Секретаріяту СКВУ з терену ЗСА". Екзекутива й головна Канцелярія УККА прагнули поладнати цей конфлікт без розголосу, тому в квітні ц. р. переведено нараду з віце-президентом Секретаріяту СКВУ п. М. Плавюком у Ню Йорку, на якій з'ясовано труднощі й дисонанси, що виринули між представниками Секретаріяту СКВУ в Ню Йорку, як також деякими членами Президії Секретаріяту, які приїздили до Йю Йорку. П. М. Плавюк заявив, що розв'язка залежить від Комітету Українців Канади. Головна Канцелярія вислала туди окремого листа в цій справі. Дотепер ця справа не поладнана, зате з Секретаріяту — вислано до "Свободи" повідомлення, яке в Читачів залишає цілком фальшиве враження, що його мусимо спростувати.

* * *

ЗАЯВА П. Ю. ШИМКА, СЕКРЕТАРЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

До
Крайових Центральних Репрезентацій
Редакцій "СВОБОДИ", "АМЕРИКИ" й "ГОМОНУ УКРАЇНИ", "НОВОГО ШЛЯХУ"
та членів Секретаріяту СКВУ.

Вельмишановні Пані й Панове!

Згідно з Правильником СКВУ (VII, § 26): "Президія відповідає за діяльність і публікації Інформаційної Служби". Як член Президії СКВУ хочу висловити свої застереження до Пресового Комунікату ІС СКВУ число 23, з 18-го жовтня 1976 р., за зміст якого не бажаю нести будьякої відповідальности.

Почуваюсь, однак, морально відповідальним подати Вам до відома слідуючі справи:

1) Згідно з моєю інтерпретацією Правильника, уважаю, що прескомунікати повинні бути узгіднені Президією, а якщо ні, то хоч з Президентом, чи його першим заступником, та ґенеральним секретарем.

2) Вище згаданий Комунікат не був узгіднений, хоча він порушував зокрема поважні справи.

3) Я подав свої замітки для узгіднення 5-го жовтня ц. р. Мої погляди відносно порушених справ в Комунікаті були порушені на засіданнях Президії 12-го та 19-го жовтня ц. р. Всі завваги були на 100% відкинені та не прийняті, хоча завваги першого заступника були прийняті повністю.

4) Всякі внутрішні непорозуміння повинні бути порушені та полагоджені, *не* публічними присудами та шантажами збоку Президії СКВУ, але внутрішнім шляхом, листовно, на ширших засіданнях, на пленарних сесіях, на спільних нарадах та зустрічах.

5) У зв'язку з цим рішено було здержатись від видання прескомунікату аж після виявснення деяких порушених 25-го вересня справ. Така ж була ціль поїздки двох членів Президії на XII-ий Конґрес Українців Америки. Таке ж і було доручення Генеральному Оекретарові з 12 жовтня довідатися про точний характер діяльности Інформаційного Центру в Ню Йорку. З протоколу 19-го жовтня подано слідуюче звідомлення: "це Бюро Української Центральної Інформаційної Служби в Нью Йорку.. яке в ніякій формі не конкурує з Бюром СКВУ на терені ООН, Лише діє на тій самій базі, що і другі українські інформативні служби".

6) На мою думку, Прескомунікати СКВУ не є форумом для особистих порахунків, чи тенденційних наклепів на українські міжкрайові організації (УВФ) та українські Крайові Центральні Репрезентації (УККА).

7) Того роду Комунікати нищать громадське довір'я як і до СКВУ, так і до всього нашого громадського життя та до їх проводів, лише в користь тих, які хочуть бачити повний розклад серед нашої еміґрації, включно з розвалом структури СКВУ.

Залишаюсь з пошаною до Вас
Юрій Шимко

XII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

КОМІСІЇ НА XII КОНҐРЕСІ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

Фінансова Комісія

В часі XII Конґресу діяли різні комісії покликані Конґресом. Одною з них була Фінансова Комісія якої перше засідання відбулося в суботу 9 жовтня 1976 р. На ньому устійнено президію в такому складі:

Голова — мґр. У. Дячук, заст. Голови — др. М. Ценко, секретар — інж. М. Шпонтак.

Комісія відбула свої наради з участю 23-ох делеґатів конґресу. На ній реферували:

1. Др. В. Нестерчук — на тему "Теперішні Фінанси УККА і їх джерела", звертаючи увагу присутніх на можливі до тепер не використані Федеральні, Стейтові та Міські установи до яких слід би звернутися за фінансовою допомогою.

2. Мґр. У. Дячук — на тему "Збірка Фондів Американськими Фундаціями", інформуючи про способи вживані американськими організаціями для збирання більйонів долярів при помочі почти, наймодерніших технологічних машин (компюторів) і. т. п. В своїй доповіді підчеркнула важливість нав'язування зв'язків з відповідними референтами тих організацій та подала загальні напрямні, як звертатися до тих організацій за дотаціями.

3. п. М. Семчишин (делеґат Сесії Шкільної Ради) — на тему "Потреба Шкільництва", пропонуючи 25% прибутків УККА призначити на цю ціль.

Опісля відбулася дискусія в якій взяли участь: др. Ценко, дир. Крупка, ред. Дурбак, мґр. Лозинська-Кий, п. Василів, п. Ліщинецький, др. Нестерчук, мґр. У. Дячук, п. Шпонтак, п. Казанівська та пані Дяченко.

В дискусії порушено такі справи: Збільшення фондів УККА через нав'язання ближчих зв'язків між Централею УККА та відділами. Піднесення рівня та поширення діяльности УККА. Потреба вимагати більших датків та дотацій від фінансових установ та заможніших кругів громадянства. Автоматизація картотеки платників УНФонду.

Друге засідання Фінансової Комісії відбулося в неділю, 10 жовтня о годині 12:00 в полудне.

На тому засіданні Комісія приймала поради та пропозиції на підставі яких узгіднено резолюцію та рекомендації, прийняті згодом XII Конґресом УККА.

Комісія шкільництва і виховання

Комісія Шкільництва і Виховання переводила свої наради під гаслом:

"Сучасний стан і майбутнє українського шкільництва і виховання" Наради відбувалися в таких сесіях:

I. СЕСІЯ

9-го жовтня 1976 р. Субота, година 9:00 рано: 1. "Сучасний стан українського шкільництва" — о. шамб. М. Харина, інсп. Ю. Боровський, д-р Е. Жарський. 2. "Майбутнє українського шкільництва" — проф. М. Семчишин. 3. Дискусія.

II. СЕСІЯ

9-го жовтня 1976 р. Субота, година 2:00 по полудні: 4. "Школи українознавства й УККА" — д-р Р. Трач. 5. "Школи українознавства — батьки-громада" — інж. Д. Березовський. 6. "Англомовні кляси" — д-р О. Лужницький. 7. Дискусія.

III. СЕСІЯ

9-го жовтня 1976 р. Субота — 2:00 год по полудні: Секція дошкілля і підготовчих кляс 1. "Садочок-підстава школи українознавства" — пані Л. Климкович. 2. "Парох виховником своєї громади" — о. крил. Л. Мудрий. 3. "Прикмети характеру вчительки й методи реалізування програм в дошкілллю-підготовчих клясах — дир. Н. Хоманчук.

25-ТИРІЧЧЯ ВІДДІЛУ УККА В ПАССЕЙКУ

16 жовтня ц. р. українська зорганізована громада у Пассейку, Н. Дж. відзначала 25-тиріччя свого Відділу УККА, видавши з цієї нагоди чепурну брошуру з коротким нарисом історії УККА та зокрема, у ширшому нарисі, історію Відділу у Пассейку. Наведено там також прізвища ініціяторів та керівників того Відділу, почавши від дистопада 1949 року. Теперішній склад Управи тамошнього Відділу, одного з найкращих у ЗСА, такий: Северин Паладович — голова, Члени Управи — К. Ваньо, І. Буртик, Христина Бук, Дзвінка Яцикевич, Ф. Вірстюк, Люба Остапяк, Марія Стефанів, І. Блиха, Ляриса Ґерман, Ляриса Бих, Ю. Сваричевський, Галина Максимюк, С. Покора, Ірина Халупа, В. Марущак. Контрольна Комісія — Роман Шраменко, голова, Я. Мартинюк і В. Косаревич.

На ювілейному бенкеті, на якому майстером церемонії був Роман Швед, головну промову на тему "Значення УККА", виголосив екзекутивний директор УККА мґр Іван Базарко. Промовляли також: голова Відділу С. Паладович по українські адв. К. Ваньо, по англійські. Присутніми були 2 конґресмени і асемблмени зі стейту Н.Дж.

1951 Silver Jubilee 1976

OCTOBER 16, 1976

Ukrainian Congress Committee of America

BRANCH
PASSAIC-BERGEN COUNTIES

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

203 E. Second Ave., NEW YORK, N. Y. 10003

ПРИГАДУЄ, ЩО ЗАЛИШИЛОСЯ НЕБАГАТО ЧАСУ ДЛЯ ВПЛАТИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ

за 1976 рік до

Українського Народного Фонду.

КОЛИ ЧЕКАЄТЕ НА ВИДАТНУ ПРАЦЮ УККА, ТО ЦІЄЇ ПРАЦІ НЕ МОЖНА ВИКОНАТИ НЕ МАЮЧИ НА НЕЇ ФОНДІВ! — АПЕЛЮЄМО ЗОКРЕМА ДО ЗАМОЖНІХ НАШИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ — ВОНИ НАША ЕЛІТА, — ХАЙ ЖЕ БУДЕ ЇХНЯ ЕЛІТАРНА УЧАСТЬ У ДІЯЛЬНОСТІ НАШОЇ ЦЕНТРАЛІ ЦЕНТРАЛЬ! ЯК МОЖНА ГІДНО РЕПРЕЗЕНТУВАТИ УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО В АМЕРИЦІ — БЕЗ НАЛЕЖНОЇ ФІНАНСОВОЇ БАЗИ?!

ВИКОНУЮЧИ ЦЬОГО РОКУ ДОДАТКОВИЙ ОБОВ'ЯЗОК СКЛАДІТЬ ПОЖЕРТВУ НА ЦІЛІ

1) ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ 2) ДІМ УККА

ВИШЛІТЬ НЕГАЙНО ЩЕДРИЙ ДАТОК ДО УНФонду НА ПРАЦЮ

УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ.

Замкнення до 10-го січня 1976 р. До УНФонду на день 30 жовтня 1976 вплинуло 53.376.00 долярів

ЦЕ РІШУЧЕ НЕДОСТАТНЯ СУМА В ПОРІВНЯННІ ДО НАШИХ СПРОМОЖНОСТЕЙ І ПОТРЕБ УККА

УСІМ, ЩО СПОВНИЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК, ЩИРОСЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО.

ВИКАЗ

ПРИКЛАДНИХ ГРОМАД У ЗБІРЦІ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ

Ню Йорк (УККА) — Цьогорічна збірка Національного Датку є дещо спізнена, бо дуже багато часу присвячено було для підготови XII-го Конґресу УККА, що відбувся в днях 8-10 жовтня цього року.

XII-й Конґрес прийняв певні поправки в Статуті, а саме: скорочено Екзекутиву УККА, зліквідовано Політичну Раду і Раду Директорів. На їх місце покликано Крайову Раду.

XII-й Конґрес мав свої позитиви як на зовнішнім, так і внутрішнім відтинках. До позитивів на зовнішньому відтинку треба зачислити: 1) — Українська справа стала відомою в широкому сваті та визнана, як одної з найбільших етнічних груп, яку репрезентує УККА. 2) — Про Україну, як націю, заговорила чужомовна преса та поставила в ряді з іншими великими народами, 3) — Телеграма Президента Дж. Форда; особиста участь Віце-Президента Н. Рокефелера та його виступ на бенкеті УККА; присутність асистента Президента ЗСА Д-ра М. Куропася; виступ Сенатора Дж. Баклі, Конґресмена Кача, телеґрама кандидата на Президента ЗСА Дж. Картера та представників інших етнічних груп.

На внутрішньому відтинку — велике заінтересування Української Громади справами та працею УККА, доказом чого була присутність 491 делеґатів. Жертвенність Української Громади та її зрозуміння до великих справ та задумів УККА, доказом чого є збірка УНФонду за 1975 рік в сумі доп. 132,640.50 — одна з найбільших від початку існування УККА.

Ми щиро віримо, що ціла Українська Громада і цього року зробить усе, щоби ці два місяці — листопад і грудень — були успішні і зложить свій Національний Даток.

При цьому подаємо Виказ Українських Громад, що через свої Відділи УККА, зібрали та переслали до Централі УККА Національний Даток. До Виказу не включено безпосередніх вплат, які переслали до УККА поодинокі громадяни і Організації. Ще тільки два місяці ділять нас до закінчення цьогорічної збірки. Від ряду літ ці два місяці є найкращі щодо вплат Національного Датку. Для прикладу подаємо минулий 1975 рік за 10 місяців.

Коли за 10 місяців 1975 року до Каси УККА вплинуло доп. 36,904.00, то протягом двох останніх місяців було зібрано доп. 95,736.50; разом минулорічна збірка Національного Датку дала доп. **132,640.50**

В цьому, 1976-му році ми осягнули суму за 10 місяців 40.990.80· це є дещо більше, як у минулому році. Щоби осягнути суму минулорічної збірки Національного Датку бракує ще доп. 91,649.70. Ми віримо, що Українська Громада зложить цю суму до кінця цього року. Минулорічна збірка є доказом великого зрозуміння Української Громади, її жертвенности до проблем та завдань, які стоять перед УККА. А ними є: слідкувати та реаґувати на усі ворожі акції, як рівно ж вести політично-громадську акцію, як — видавання англомовного журналу "Український Квартальник", оголошення в англійських доденниках, участь у міжнародних конференціях, численні меморіяли в обороні прав людини в Україні, співпраця зі Сенаторами, Конґресменами і т. п.

Для продовження тієї праці є конечно потрібна Ваша матеріяльна піддержка.

При цьому подаємо табелю тих Відділів УККА, що вплатили 100.00 доп. і більше.

На першому місці стоїть Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж., що його очолює інж. Мих. Чайківський з Фінансовою Комісією в складі: П. П. Василь Хитра, Юрій Дребич, Василь Василів і Іван Калинович, що посвятили себе всеціло збірці Національного Датку. Як бачимо зі Списку, то на кінець жовтня 1976 року є 8 Громад, що зібрали 1,000.00 дол і більше.

Рішальним моментом успіху збірки Національного Датку як в минулих, так і в цьому році буде скількість відданих ідеї громадян-збірщиків на своїм терені. Відгук на нашу теперішню кампанію буде дзеркалом не наших партійно групових переконань чи уподобань, але дзеркалом нашої національної свідомости, нашої громадської зрілости. Хочеться вірити, що це дзркало буде чисте і велике, як чистою є українська правда і як великою є українська справа. Це наш святий обов'язок.

Друга листа буде проголошена 1-го грудня цього року.

Усім платникам, жертводавцям і збірщикам УНФонду, Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки складає щиру подяку.

СПИСОК ВІДДІЛВ УККА

що в 1976 році до 1-го листопада зібрали до УНФонду дол. 100.00 і більше.

Ч/ч Місцевість	сума в до- 1976 лярах	Сума 1975
1. Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.	3,180.00	2,230.00
2. Клівленд, Огайо	1,535.00	—
3. Кліфтон-Пассейк, Н. Дж.	1,405.00	745.00
4. Гартфорд, Конн.	1,155.00	1,185.00
5. Рочестер, Н. Й.	1,110.00	1,425.00
6. Чікаґо, Ілл.	1,080.00	215.00
7. Філядельфія, Па.	1,000.00	1,060.00
8. Лорейн, Огайо	1,000.00	—
9. Джерзи Сиіті, Н. Дж.	860.00	810.00
10. Бостон, Масс.	830.00	1,005.00
11. Бріджпорт, Конн.	705.00	595.00
12. Боффало, Н. Й.	690.00	—
13. Ню Йорк, Н. Й.	645.00	1,200.00
14. Йонкерс, Н. Й.	575.00	—
15. Честер, Па.	530.00	745.00
16. Ню Гейвен, Конн.	530.00	—
17. Амстердам, Н. Й.	516.00	—
18. Сейнт Пол, Мінн.	477.00	340.00
19. Бруклин, Н. Й.	470.00	535.00
20. Дітройт-Метрополітальний, Миш.	405.00	—
21. Виллиментик, Конн.	405.00	—
22. Милвоки, Віск.	400.00	—
23. Бінґемптон, Н. Й.	395.00	520.00
24. Омага, Небраска	340.00	285.00
25. Маямі, Флоріда	315.00	415.00
26. Стейт Каліфорнія	276.00	—
27. Фінікс, Арізона	270.00	—
28. Денвер, Колорадо	260.50	—
29. Нассав Кавнти	245.00	—
30. Норвіч, Конн.	235.00	150.00
31. Аліквиппа, Па.	230.00	209.00
32. Ковгоз, Н. Й.	175.00	—
33. Картерет, Н. Дж.	140.00	—
34. Вашінґтон, Д. К.	130.00	510.00
35. Колчестер, Конн.	125, 00	—
36. Кензас Сиіті, Кенс.	120.00	—
37. Елмайра, Н. Й.	115.00	—
38. Ню Бронсвік, Н. Дж.	105.00	292.00
39. Балтімор, Мд.	100.00	180.00
40. Південно-Східній Мічиґен	—	1,250.00
41. Йонґставн, Огайо	—	1,075.00
42. Гейстінґ он Гадсон, Н. Й.	—	[illegible]
43. Оборн, Н. Й.	—	122.00
44. Редінґ, Па.	—	120.00
45. Гемстед, Н. Й.	—	130.00

1940 УККА

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

1976

Ukrainian National Fund Drive

1776 - 1876

ПАНЕЛЬ МОЛОДІ НА 12-МУ КОНҐРЕСІ

Комісія Молоді і Студентства, яка відбулася в суботу 9-го жовтня ц. р. в рамках XII Конґресу Українців Америки, розглянула проблеми, які стосуються життя українців в Америці, їхнє відношення до України, підстави руху опору в Україні, співпрацю між українськими молодечими та студентськими організаціями, та їхнє відношення до УККА.

Ігор Раковський, член Пласту та активіст СУСТА, був модератором панелю, на якому було 75 осіб. Панелісти були: Олег Кузишин (Пласт), Роман Городиський ("Зарево"), Аскольд Лозинський (СУМА), Юрій Сєрант (СУСТА) та Галина Климук (ТУСМ).

Панелісти також наголошували потребу, щоб молодечі організації заохочували всіх членів брати участь у праці місцевих Відділів УККА, щоб вони запізналися з їхньою роботою і вишколилися на громадській ниві.

Якщо йдеться про покращання відносин між УККА та молоддю, то учасники панелю заявили що конечно, щоб УККА більше цікавився щоденними проблемами молодих людей. Вони погодилися в цьому, що УККА у співпраці з професійними організаціями може започаткувати дорадче тіло для молоді, яка закінчила середні школи та університети, щоб цим способом допомогти їм у шуканні відповідних університетських факультетів та професій.

Приявні признали також конечність участи молоді не тільки в українському житті, але також на зовнішньому відтинку. Панелісти твердили, що проєкт проф. Лева Добрянського створити українську інформаційну службу у Вашінґтоні повинен включати молодих людей. Молодь і студентство також повинні брати участь у праці вже існуючих таких служб в Ню Йорку і в інших місцевостях.

Черговою працею не зовнішньому відтинку була б акція у справі спростовування помилок щодо історії та культури України в американських публікаціях. Панелісти сказали, що УККА для цих цілей повинен створити лаву адвокатів. Завданням цієї лави було б поправляти всі такі заяви або й привести до судової відповідальности авторів. (І. Д)

З ПРИВІТІВ НА 12-ИЙ КОНҐРЕС

Крім привітів, наведених на 1-ій сторінці цих "К. Вістей", наспіли, м. і., такі найважливіші привітання:

ВІД ПРЕЗИДЕНТА ДЖ. ФОРДА

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

October 4, 1976

I send warmest greetings to the delegates at the Twelfth Quadrennial Meeting of the Ukrainian Congress Committee of America and I applaud your efforts to perpetuate in this country the great culture and traditions of your forebears.

Your untiring dedication to the highest principles of democratic life have enabled you to contribute to the strength and vitality of this nation while at the same time bringing credit to your ancestral heritage.

I wish you a most memorable and rewarding session.

Gerald R. Ford

ВІД МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА

Високопреосвященний Архиєпископ Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, що мав одержати "Шевченківську Грамоту Волі" на XII-ому Конґресі УККА, мусів виїхати у службових справах поза кордони Америки перед самим Конґресом. В часі самого Конґресу він вислав телеграму такого змісту:

Прошу "передати мої гарячі привітання членам і учасникам XII-го Конґресу Українського Конґресового Комітету Америки. Хай Всевишній благословить їхню працю."

Архиєпископ Мстислав

ВІД ВЛАДИКИ Я. ҐАБРА

October 4, 1976
260.76

Ivan Bazarko, Executive Director
Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, N. Y. 10003

Dear Mr. Bazarko:

Because of the late receipt of your invitation to participate in the 12th Congress of Americans of Ukrainian Descent, I will be unable to join you at your gathering because of previous pastoral commitments.

I wish to extend to all the parttcipants in the Congress my sincerest best wishes for a most successful gathering. May Almighty God bless all of you with an abundance of his grace and love;

With every best wish to you and to all those joining in the events of the Congress, I remain

Sincerely in Christ,
Jaroslav Gabro
Bishop of St. Nicholas in Chicago for Ukrainians

ВІД ГУБЕРНАТОРА СТЕЙТУ НЮ ЙОРК

October 6, 1976

Mr. Ivan Bazarko
Executive Director
Ukrainian Congress Committee of America, Inc.
203 Second Avenue
New York, New York 10003

Dear Mr. Bazarko:

I want to extend my warmest greetings to all attending the convention banquet of the Ukrainian Congress Committee of America;

New York State takes great pride in the various ethnic groups which make up the majority of the citizens of our State; The deversity of backgrounds of our people works to create the spirit and vitality which makes New York State an exciting place to live and work.

My best wishes to all attending this affair;

Sincerely,
Hugh L. Carey

У громадах

Листопадове свято в Джерзі Сіті

Як щороку, місцевий Відділ УККА влаштував 7 листопада 1976 Листопадову Академію-концерт, використавши, як виконавців програми, головно місцеві сили, з них у першу чергу дітей і молодь. Відкрив вечір голова Відділу (обраний вже десять разів на те становище) д-р Євген Котик. Святочну програмову виголосив екзекутивний директор УККА мгр Іван Базарко, пов'язавши роковини Листопадового зриву з 1918 року з актуальними подіями. Між виконавцями програми був жіночий хор 71 Відділу СУА під диригентурою інж. Д. Олійника, — Американський гимн відспівали Ганна Білик, Ніна Ковбаснюк і Єлисавета Хомяк при акомпаніяменті Володимира Шевчака. З деклямаціями виступали учні Рідної Школи Віра Олександрович, Христя і Дана Колодій, Ірка Андрійчук, Марта Бачинська і Орест Сірий. Пані Євгенія Рубчак проредитувала зручно дібраний монтаж присвячених Листопадовому зривові наших поезій.

УСПІШНА ІМПРЕЗА У БОФФАЛО

31 жовтня ц. р. заходами місцевого Відділу УККА під проводом його голови Василя Шарвана і Товариства Сприяння УНРеспубліці під головуванням інж. Василя Райноги відбувся Вечір, присвячений пам'яті вбитого большевицьким агентом Головного Отамана Симона Петлюри. З цього приводу відбувся теж бенкет. На урочистій Академії і на бенкеті промовляли однаково спеціально запрошений туди президент УНР в екзилі Микола А. Лівицький, як голова Відділу УККА п. Шарван. У місцевій англомовній газеті "Івнінґ Ньюз" появилася світлина їх обох з відповідною прихильною українцям згадкою. Через радіопередачу п. Василя Шарана передано теж інтерв'ю з през. М. Лівицьким.

РЕЄСТРАЦІЯ ДЕЛЕҐАТІВ НА 12-ий КОНҐРЕС УККА

БЕНКЕТ

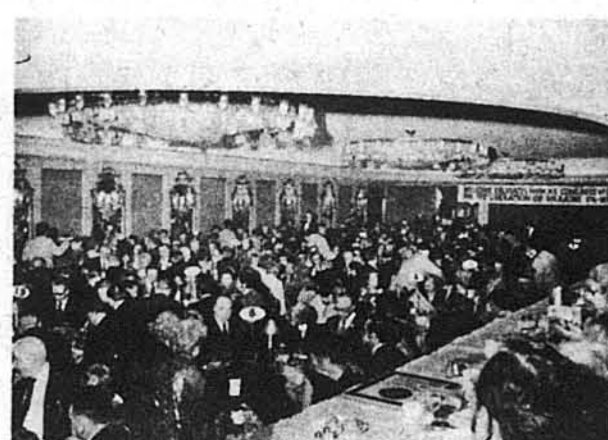

З ГОЛОСІВ ПРЕСИ

"Усе навпаки"

У *Новій Зорі* ч. 39/76 появилася стаття п. з. "Чому у нас усе навпаки?" за підписом "м. б.", в якій знаходимо низку дуже правильних, тверезих завваг. Читаємо там, м. і.:

"... Візьмімо за приклад те, що діється на терені УККА, що якраз відбув свій Конґрес. Заєдно нарікаємо, що УККА опанувала "кліка", яка нехтує принципами демократії і не хоче допустити других і гідніших до проводу... Є, очевидно, різниця між виборами американського президента та виборами в УККА, але все ж, коли йдеться про практикування демократії, то стосуються ті самі принципи.

Коли кажемо, що така то особа "засиділась" на посту президента, секретаря і іншому, то слід би заздалегідь висунути кандидатів, що були б і здібними заступити "засиділих" і були кращими. Мало казати, що теперішній президент є злий, треба показати, хто буде кращим. Треба кандидатуру того кращого обговорити і в пресі, і на сходинах по округах і щойно коли б той кращий перепав при виборах, можна б тоді оправдати нарікання, що "кліка" не допустила його. Коли ж контр-кандидата висувається щойно перед виборами, то очевидно збори звичайно потверджують "засиділу" особу, мовляв, хоч він не такий хороший, але не знати, яким би був той наприхапці висунений кандидат...

... Ми не підготовляємо виборів так, як треба, а відтак нарікаємо. Перемога у демократичному процесі вимагає величезного зусилля і накладу праці. Людей можна переконати, коли ми є праві і перетягати на свій бік, але над тим треба попрацювати. А ми хочемо успіхів без такого зусилля і потім нарікаємо на "кліки"... Коли ж ми не здатні зорганізувати опозицію на принципах демократії, то перестаньмо нарікати і піддаймося у громадському житті проводові тих, що зуміли себе краще зорганізувати, як ми, опозиціонери-нарікайли..."

"Сумерк УККА"

В органі "Асоціяції українців Америки", яка називає себе зовнішньою опозицією до УККА, "Нашому Голосі" за "студень" 1976, голова тієї організації д-р Роман Барановський помістив передову статтю під вищенаведеним заголовком. Він твердить, що

"... Коли хтось пов'язував з цим (XII) Конгресом якісь надії на покращання цієї установи, то дуже розчарувався. Конгрес, який мiг бути, як це виразно підкреслив предсідник конвенції, переломовим в історії УККА, на превеликий жаль остав гіршим, чим попередні Конгреси, бо не розв'язав найбільш пекучих і актуальних проблем..."

Автор найбільш невдоволений фактом, що більшість делегатів (242 проти 108) схвалили так звану "другу альтернативу", що її зголосила Статутова Комісія, а саме, щоби не розмежовувати осіб на становищах першого віцепрезидента та голови Крайової Ради, а щоб головою Крайової Ради був власне перший екзекутивний віцепрезидент. Автор промовчує, що 12-ий Конгрес пішов по лінії вимоги опозиції в двох основних пунктах: скасував Раду Директорів і Політичну Раду та об'єднав їх в Крайову Раду і завів ротаційну систему у відношенні до екзекутивних віце-президентів. Закінчує автор свою статтю заявою:

"... Неприняття основних змін статуту у напрямі демократизації цієї громадської централі і без змін в реконструкції керівних органів в напрямі їх кращої ефективности, для АУА не остається нічого іншого, як дальше продовжувати свою працю, закликати громаду відповідно реагувати на постанову цього закостенілого естаблішменту, щоби прийшов в будучності до конечної консолідації і поправи громадського життя".

На жаль, головна, чи пак одинока "праця", якою займається АУА, це опозиція супроти УККА, яка полягає на заперечуванні цій нашій централі централь її демократичного характеру, коли сама відкидає основний принцип демократії — визнавати волю більшости і демократичним способом стратися здобути собі більшість. Про іншу "Працю" нам не відомо. На щастя, "сумерку" УККА ніхто не бачить, крім АУА, якій, зрештою, двері до системи УККА завжди відкриті.

ЗБІРКА У ЧЕСТЬ ПОКІЙНОГО

З нагоди посвячення пам'ятника на гробі колишнього заслуженого і дуже активного члена Управи Відділу УККА та ревного збірщика на УНФонд — **св. п. ВАСИЛЯ ЛИТВИНКИ** вдова по покійному — п. Оля Литвинка заініціювала збірку на вічну згадку про Покійного. Збірку на цілі УККА перевів від імени родини і приятелів п. Василь Гева. Збірка ця принесла такий вислід: Оля Литвинка 50.00 дол., Василь Гева 5.00 дол, Василь Хомут 10.00 дол., Михайло Пилипчак 5.00 дол., Михайло Хомут 5.00 дол., Вп. о. А. Борса 5.00 дол., Никола Николин 2.00 дол., п. Чепіль 2.00 дол., Дмитро Шпак 5.00 дол., Антон Шпак 10.00 дол., Юлія Вовк 2.00 дол., Катерина Запалюк 15.00 дол., Катерина Коць 5.00 дол., Михайло Ковбаснюк 10.00 дол., Константин Северин 10.00 дол., Іван Янко 10.00 дол., Евген Слободян 5.00 дол. Разом 156.00 дол..

У пам'ять померлої МАМИ

Марія Т. ГАВРУС з Рутерфорду, Н. Дж. переслала в пам'ять своєї Мами Марії Томчук 500.00 дол. на цілі УККА.

З ЛИСТІВ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УККА

Тверда віра Ветерана

"Йдучи назустріч Вашим великим плянам праці на народній ниві — залучаю моні ордер на 15 дол. За 1976 рік я вже заплатив. Прошу ласкаво вибачити мені за таку дрібну лепту, але мені стукнуло 80, а я незаможний ветеран ще з Першої світової війни... У житті гірко працював і багато мандрував, поки добився до цієї благословенної країни, але в мене все ще мешкає надія, що як ми несподівано дістанемося на їхній американський континент, то станеться чудочудес і ми повернемось в наші незабуті сторони...

Щасти Вам Боже у Вашій праці для України!

Михайло Яремчук
Рочестер, 1 жовтня 1976.

ЖУРБА ЗА ПРИБУТОК ДЛЯ УККА

"... Залучаю моні ордер на 25.00 дол. На мою думку було б добре, як би Ви випустили наліпки на авта з патріотичним малюнком з нагоди 200-річчя Америки і нашого 10-літнього поселення. Може УККА мiг би щось на цьому заробити для своїх шляхотних цілей.

З пошаною до Вас
Дмитро Ягольницький
Клівленд, Огайо, 26 жовтня 1976.

СКАРГА НА ЗЕМЛЯКІВ

"Посилаю вкладку за 1976 рік 25 дол., але хочу поскаржитися. Хоча я від 20 років точно плачу до Народного Фонду, ніколи не був повідомлений про якісь сходини чи збори членства. Правда, я не належу до ніякої організації, але шаную наш Український Конгресовий Комітет.

Петро Байко
1 листопада 1976

У ПАМ'ЯТЬ ПОМЕРЛОЇ ДРУЖИНИ

"... Посилаю 25 дол. на Ваш Комітет і хай та скромна жертва буде також у пам'ять моєї найдорожчої Дружини, яка упокоїлася 5 червня ц. р., залишивши мене і наших діточок у великому смутку. Григорій Косовський, Віл. Деп.

1 жовтня 1976.

МАЛО, АЛЕ З ЩИРОГО СЕРЦЯ...

"... Пересилаю на УНФонд 10 дол. Попередніми роками я посилав більше, тепер я на емеритурі і перепрошую, але не можу більше. Бажаю Вам якнайкращих успіхів у Вашій добрій праці.

Петро Кіра
13 жовтня 1976.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

UKRAINIAN NATIONAL FUND

АНГЛОМОВНІ КНИЖКИ В-ВА УККА

BOOKS ON UKRAINE IN ENGLISH, THAT ARE PROPOSED BY THE UCCA'S EDITION

UKRAINE AND RUSSIA — A History of the Economic Relations Between Ukraine and Russia (1654-1917) — by Konstantyn Kononenko $7.00

THE CAPTIVE NATIONS — Nationalism of the Non-Russian Nations in the Soviet Union — by Roman Smal-Stocki $4.50

UKRAINE in FOREIGN COMMENTS and DESCRIPTIONS from the VIth CENTURY — by Volodymyr Sichynsky $5.00

ONE OF THE FIFTEEN MILLION — The True Story of One Man's Experience in a Soviet Slave Labor Camp — by Nicholas Prychodko

THE UKRAINIAN INSURGENT ARMY IN FIGHT FOR FREEDOM — by United Committee of the Ukrainian-American Organizations of New York. $5.00

IN QUEST OF FREEDOM 1918-1958 — by Walter Dushnyck

PERSECUTION AND DESTRUCTION OF THE UKRAINIAN CHURCH BY THE RUSSIAN BOLSHEVIKS — by Gregory Luznycky $3.00

TREATY OF PEREYASLAV — by Alexander Ohloblyn $2.00

IVAN MAZEPA — HETMAN OF UKRAINE (Collection of Articles and Essays which appeared in Issues Nos. 2, 3 and 4, -1959, of the UKRAINIAN QUARTERLY $3.00

MATERIAL CONCERNING UKRAINIAN — JEWISH RELATIONS DURING THE YEARS OF THE REVOLUTION (1917-1921) — Collection of Documents and Testimonies by Prominent Jewish Political Workers *$3.00*

TWENTY YEARS OF DEVOTION TO FREEDOM — Survey of Purposes and Activities of the Ukrainian Congress Committee of America on the 20th Anniversary of its Existence $1.00

THE STORY OF THE UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA (1940-1951) $1.50

UKRAINE AND RUSSIA — an outline of history of political and military relations (December 1917-April 1918) — by Matthew Stachiw, LL. D

UKRAINIANS AND JEWS — A SYMPOSIUM $3.00

THE UKRAINIAN-RITE CATHOLIC CHURCH AT THE ECUMENICAL COUNCIL, (1962-1965) — by Walter Dushnyk $3.00

THE VULNERABLE RUSSIANS — by Lev E. Dobriansky $5.95

AN INTRODUCTION TO RUSSIAN HISTORY — by Nicholas Fr. Chirovsky $4.50

Diplomace o double morality — Europe's Crossroads in Carpatho-Ukraine 1919-1939 — by Peter G Stercho *$15.00*

REVOLUTIONARY VOICES — Ukrainian Political Prisoners Condemn Russian Colonialism *$10.00*

FERMENT IN UKRAINE — edited by Michael Browne $2.50

THE BLACK DEEDS OF THE KREMLIN A QHITE BOOK — Vol. 1, Vol. 2, The Great Famine in Ukraine in 1932-1933 $10.00

FATHER AGAPIUS HONCHARENKO — First Ukrainian Priest in the United States — by Theodore Luciw $7.50

A HISTORY OF THE RUSSIAN EMPIRE Vol. 1 — by Nicholas L. Fr. Chirowsky $15.00

U P A WARFARE IN UKRAINE — by Yurij Tys-Krokhmaluk $10.00

U. S. A. AND THE SOVIET MYTH — by Lev E; Dobriansky $4.00

UKRAINIAN LIBERATION MOVEMENT IN MODERN TIMES — by Oleh Martovych $3.50

COMMUNICATION MEDIA AND SOVIET NATIONALITY POLICY Status of National Languages in Soviet Union — T. V. Broadcasting — by W; Veryha $2.00

THE UKRAINIAN QUARTERLY A Journal of East European and Asian Affairs — Walter Dushnyk-Editor
Vol. I (1944) — Vol. XXX (1974)
Vol. XXXI (1975) Yearly Subscription $9.00

TEN YEARS OF THE UKRAINIAN QUARTERLY — Index to Vol. I — X (1944 — 1954) $1.50

THE UKRAINIAN QUARTERLY — Cumulative Index 1944 — 1964 $1.50

THE UKRAINIAN QUARTERLY — Cumulative Index 1965 — 1970 $1.50

ukrainians in america